

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.12.1996
KOM(96) 603 endelig udg.

96/0312 (SYN)

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om en revideret EF-ordning for tildeling af et miljømærke

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. Indledning

1. Rådet vedtog den 23. marts 1992 forordning (EØF) nr. 880/92¹ om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke.

Ordningen har til formål, at:

- fremme udformningen, fremstillingen, markedsføringen og anvendelsen af produkter, som har mindsket indvirkning på miljøet i løbet af hele deres levetid, og
- give forbrugerne bedre information om produkters indvirkning på miljøet.

Fællesskabets miljømærkeordning er et element i en bred strategi, der har til formål at fremme bæredygtig produktion og forbrug. Formålet med bæredygtigt forbrug er at reducere eller begrænse forbrugets miljøvirkninger. Med henblik herpå består strategien i at fremme miljøbevidste adfærdsmønstre, navnlig ved at identificere og fremme 'grønne' produkter. Der kræves ligeledes bedre produktstyring for at fremme produkters miljømæssige effektivitet gennem bestemmelse og integrering af miljøeffektivitetsegenskaber hos produkterne.

Fremme af 'grønne' produkter og opmuntring til bedre produktstyring er de fundamentale mål for Fællesskabets miljømærkeordning. EF-ordningen er desuden baseret på hensyntagen til hele livscyklusen og omfatter kriterier vedrørende produktionsprocesser og genanvendelse, genvinding, bortskaffelse af affald. Den kan derfor også bidrage til at fremme bæredygtig produktion og bedre affaldsforvaltning.

2. Gennemførelsen af EF-miljømærkeordningen har for nylig gjort store fremskridt. Der er nu offentliggjort miljømærkekriterier for 10 produktgrupper, og 45 produkter er blevet tildelt miljømærket. Ordningens fundamentale målsætninger synes desuden stadig at være gyldige og i tråd med de nyeste principper, mål og prioriteter i miljøpolitikken, navnlig dem der indgår i Fællesskabets femte miljøhandlingsprogram og justeringen heraf, samt i 'Agenda 21'.

Der har imidlertid været visse vanskeligheder med implementeringen af forordningen, og det er nødvendigt at forbedre og strømline fremgangsmåden, metoderne og arbejdsprocedurerne i ordningen for at gøre den mere effektiv og gennemsigtig. Det foreslås derfor at ændre forordningen i henhold til artikel 18, der foreskriver, at Fællesskabets miljømærkeordning skal revideres inden fem år efter dens ikrafttrædelse.

¹ EFT nr. L 99 af 11.4.1992, s. 1.

II. EF-miljømærkeordningen

3. Der er tre adskilte faser i den nuværende EF-ordning for tildeling af miljømærket: opstilling af kriterier, tildeling af mærket til produkter, revision af kriterier. Kommissionen har hovedansvaret for opstilling og revision af kriterierne og de ansvarlige nationale organer tildeler produkterne mærket. Disse ansvarlige organer, der er uafhængige og neutrale, er blevet udpeget af medlemsstaterne for at sikre EF-ordningens gennemførelse på nationalt plan.

Initiativet til valg af produktgruppe kan tages enten af Kommissionen eller af de kompetente organer. I EF-ordningens første fase blev sidstnævnte mulighed foretrukket. På det seneste har Kommissionen overtaget hele initiativet for udvælgelse af produktgrupper. Denne fremgangsmåde blev foretrukket af medlemsstaterne og interessegrupperne for at sikre større overensstemmelse i ordningens anvendelse. Interessegrupperne, f.eks. industrien, handelssektoren, forbrugerorganisationer, miljøbeskyttelsesorganisationer og fagforeninger er blevet hørt angående valget af produktgrupper.

4. Der er blevet foretaget en gennemførlighedsanalyse for at indsamle oplysninger om følgende aspekter: markedsstrukturen, de berørte parter interesse, miljømærkets relevans og potentielle fordele, risikoen for forvridning mellem det indre markeds forskellige nationale fraktioner, og endelig de internationale aspekter. En ad hoc-gruppe af medlemsstaternes eksperter og repræsentanter for alle berørte parter vurderer gennemførlighedsanalysen. På baggrund af resultaterne heraf foretages der en komplet analyse af produktgruppens livscyklus. Denne undersøgelse omfatter en fortegnelse og en vurdering af miljøvirkningerne fra produktgruppen, en markedsundersøgelse og forslag til kriterier.

Forslaget til miljøkriterier forelægges officielt et forum som fastsat i forordningen med henblik på høring af interessegrupperne. Forslaget drøftes og sættes til afstemning i et forordningsudvalg. En formel Kommissions-beslutning afslutter vedtagelsesproceduren.

I betragtning af miljømærkets art, der forudsætter diverse kompetencer, og Kommissionens interne regler for tjenestegrenenes arbejde, har disse tjenestegrene arbejdet nært sammen i de forskellige faser af kriteriernes udarbejdelse. Især har udkastet til afgørelse, som skal forelægges forordningsudvalget, været igennem en forudgående høring i forskellige tjenestegrene.

5. I overensstemmelse med forordningens bestemmelser har de kompetente organer til opgave at tildele mærket. Der tilsendes alle ansvarlige organer et resume af hver ansøgning, medens produktets samlede vurderingsaktmappe kun fremsendes på anmodning.

III. Implementering af forordning (EØF) nr. 880/92

6. Forordning (EØF) nr. 880/92 trådte i kraft i marts 1992. Medlemsstaterne blev bedt om at udpege de organer, der skulle være ansvarlige for forordningens gennemførelse inden 6 måneder efter ikrafttrædelsen. EF-ordningen for tildeling af miljømærke skulle således anvendes fra oktober 1992.

Forordningen fastlægger imidlertid kun rammen for EF-miljømærkeordningen. Ordningen kan kun anvendes på produkter, som Kommissionen har opstillet miljøkriterier for i overensstemmelse med forordningens principper og procedurer. Forordningens ikrafttrædelse var derfor kun udgangspunktet for det forberedende arbejde for lancering af selve ordningen.

7. Perioden siden forordningens ikrafttrædelse har hovedsagelig været helliget opstilling af produktgrupper og de tilhørende miljøkriterier.

Der er hidtil blevet vedtaget og offentliggjort følgende Kommissions-beslutninger med miljøkriterier:

- vaskemaskiner	EFT nr. L 198 af 7. august 1993
- opvaskemaskiner	EFT nr. L 198 af 7. august 1993
- jordforbedringsmidler	EFT nr. L 364 af 31. december 1994
- toiletpapir	EFT nr. L 364 af 31. december 1994
- køkkenruller	EFT nr. L 364 af 31. december 1994
- vaskemidler	EFT nr. L 217 af 13. september 1995
- elektriske pærer med én fatning	EFT nr. L 302 af 15. december 1995
- indendørs malinger og lakker	EFT nr. L 4 af 6. januar 1996
- sengelinned og T-shirts	EFT nr. L 116 af 11. maj 1996
- elektriske pærer med to fatninger	EFT nr. L 128 af 29. maj 1996
- vaskemaskiner (revision)	EFT nr. L 191 af 1. august 1996
- kopipapir	EFT nr. L 192 af 2. august 1996

For at sikre at kriteriefastlæggelsen er konsistent, effektiv og af tilstrækkelig høj kvalitet, har det været nødvendigt at formulere retningslinjer for procedurer og metoder, som der er opnået enighed om mellem Kommissionens tjenestegrene og medlemsstaternes ansvarlige organer. Det har ligeledes været nødvendigt at udarbejde en brugsvejledning for at sikre, at de kompetente organer anvender ordningen ens overalt.

Kommissionen har desuden nedsat en 'vismandsgruppe' til at formulere retningslinjer for anvendelsen af livscyklusanalyse til EF-miljømærket.

8. EF-miljømærket er hidtil blevet tildelt 45 produkter fra 6 forskellige producenter i 4 produktkategorier. Herefter følger en liste over de tildelte mærker.

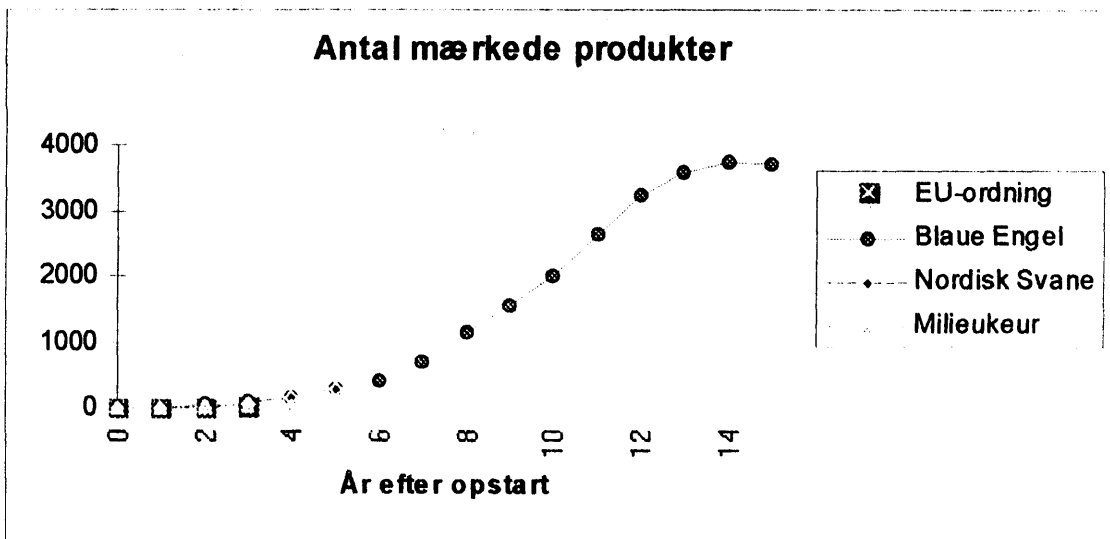
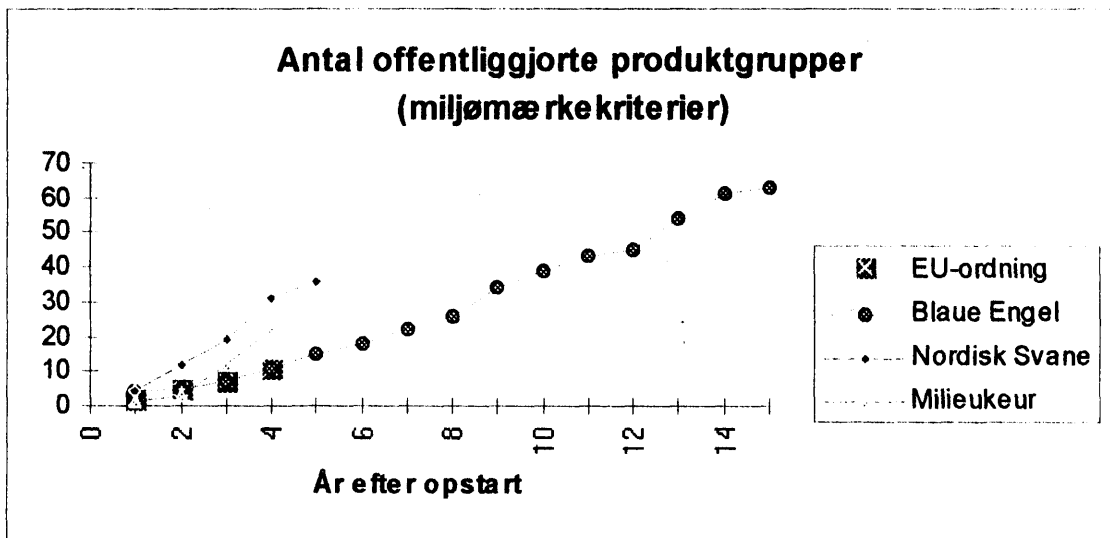
TILDELTE MILJØMÆRKER

PRODUKTGRUPPE	PRODUCENT	PRODUKT/MODEL	DATO FOR TILDELING	UDLØB
Vaskemaskiner	Hoover Limited	New Wave 1100 Electronic, model AC170 og AC172	25.11.93	06/96
Vaskemaskiner	Hoover Limited	New Wave 1200 Electronic, model AC174 og AC176	25.11.93	06/96
Vaskemaskiner	Hoover Limited	New Wave 1300 Electronic, model AC178 og AC180	25.11.93	06/96
Vaskemaskiner	Hoover Limited	New Wave WA 1200 Electronic, model A2848	09.05.94	06/96
Vaskemaskiner	Hoover Limited	New Wave WA 1300 Electronic, model A2850	09.05.94	06/96
Vaskemaskiner	Hoover Limited	New Wave WA 1400 Electronic, model A2852	09.05.94	06/96
Vaskemaskiner	Hoover Limited	New Wave 1500 Plus Electronic, model AC 182 og AC 184 og New Wave WA 1600 Electronic, model A2854 og AB022	09.05.94	06/96
Køkkenruller	Ford Sterling Limited	Nouvelle Kitchen Towel	10.12.95	11/97
Køkkenruller	Ford Sterling Limited	Co-op 70 sheet kitchen towel	10.12.95	11/97
Toiletpapir	Ford Sterling Limited	Co-op 280 sheet toilet tissue	10.12.95	11/97
Toiletpapir	Ford Sterling Limited	Nouvelle toilet tissue	10.12.95	11/97
Køkkenruller	Dalle Hygiène	Monoprix Vert 3 ruller, ensfarvet og mønstret	26.02.96	11/97
Toiletpapir	Dalle Hygiène	Monoprix Vert ruller og pakker	26.02.96	11/97
Indendørs malinger og lakker	Nordsjö AB (AKZO Nobel)	Innetak 2 og Takfärg 2 indendørsmaling	12.04.96	12/98
Indendørs malinger og lakker	HP Flüger	Flügger Tagfärg 3; Polytex M3; Flügger Væggefärg 7; Polytex M7; Flügger Væggefärg 20; Polytex M20	29.04.96	12/98
Indendørs malinger og lakker	Alcro-Beckers AB	Bell I Tack; Bell Sidenmatt; Elegant Takfärg; Elegant Væggefärg matt; Milltex 2; Milltex 2 Plus; Milltex 7 Plus; Milltex 20 Plus; Scotte 3; Scotte 7; Scotte 20; Crème Decor Brillant Neige; Scotte Tak	06.05.96	12/98
Indendørs malinger og lakker	ICI Paints	Dulux Quick Drying Gloss	19.07.96	12/98

9. Det fremgår af en undersøgelse af den faktiske situation beskrevet ovenfor, at kriteriefastlæggelsen og tildelingen af miljømærket er accelereret betydeligt de sidste to år. Den første periode gik hovedsagelig med at løse procedure- og metodemæssige vanskeligheder og på praktisk erfaring med at køre en så kompleks ordning på EF-plan.

Den høstede erfaring på dette 'pilot'-stadium og de opstillede retningslinjer og den fastlagte arbejdsgang bør nu indarbejdes i forordningen.

Der er interessant at bemærke, at andre miljømærkeordninger har haft et lignende forløb i deres tidlige livsstadier, som det fremgår af nedenstående grafer.

Fastlæggelse af miljømærkekriterier tager fart, men miljømærkets synlighed på det europæiske marked er stadig ringe. Ordningen burde nu køre rutinemæssigt og grundlaget og indsatsen koncentrere sig om at fremme miljømærket hos forbrugerne, detailhandlerne og fabrikanterne.

IV. Andre miljømærkeordninger

10. Der er blevet indført adskillige miljømærkeordninger i medlemsstaterne. Nogle af dem er allerede veludviklede.

Den '*nordiske svane*' - det skandinaviske miljømærke - blev oprettet i 1989. Det omfatter Norge, Sverige, Island og Finland. Udover EF-mærket er det det eneste multinationale mærke. Et koordineringsorgan forener de fire nationale råd for den nordiske svane. I april 1996 omfattede ordningen 40 produktgrupper, 287 tilladelser var blevet udstedt og over 1 000 produkter havde fået mærket. Størstedelen af tilladelserne vedrører vaskemidler og papirvarer.

'*Blaue Engel*' - det tyske miljømærke - blev indført i 1977. Der er tre institutioner involveret i forvaltning af ordningen: forbundsstatens miljøforvaltning, det tyske institut for kvalitetssikring og mærkning samt mærkningsjuryen. Det tyske system dækker i dag ca. 80 produktgrupper. Over 1 000 virksomheder bruger dette mærke på 4 350 produkter. Omkring 15% af disse virksomheder er ikke tyske. De udgør 16% af de mærkede produkter.

Mærket '*NF-Environnement*' - det franske miljømærke - blev indført i 1992. Forvaltningen heraf involverer AFNOR (den franske standardiseringsorganisation) og et rådgivende organ (det videnskabelige råd). Kriterierne opstilles på basis af den hele livscyklus og finansieres i fællesskab af industrien og staten.

'*Stichting Milieukeur*' - det hollandske miljømærke - blev indført i 1992 på miljøministeriets og økonomiministeriets foranledning. Miljømærkekriterierne fastlægges efter at et specialiseret forskningsinstitut har foretaget en undersøgelse. Denne ordning tager kun i begrænset omfang hensyn til produkternes 'livscyklus'-aspekter. 32 produkter fra 26 virksomheder er mærket. Størstedelen af disse mærker er tildelt papirvarer.

'*Umweltzeichen - Bäume*' - det østrigske miljømærke - blev indført i 1991 af ministeriet for miljø-, ungdoms- og familieanliggender. Kriterierne omfatter produkter og fremstillingsprocesserne. Kontrakterne om mærkning er gyldige et år. 34 produkter fra 23 virksomheder er mærket.

'*AENOR - Medio Ambiente*' - det spanske miljømærke - blev indført i 1993 af 'Asociacion Española de Normalizacion y Certificacion' (AENOR). Miljømærkekriterierne opstilles efter en fuldstændig analyse af produktets livscyklus. AENOR har erklæret, at de fremtidige produktgrupper, som 'AENOR medio ambiente' behandler, vil være forskellige fra de produktgrupper, som EF-mærket dækker.

11. Der er også blevet indført miljømærkeordninger i visse tredjelande, bl.a. USA, Canada og Japan.

'*US Green Seal Programme*' er en privat mærkningsordning, men der samarbejdes nært med hen ved hundrede 'miljøpartnere', heriblandt en lang række offentlige forvaltninger og agenturer. Ordningen anvendes til tider ved de offentlige udbud. Det blev oprettet i 1989 og dækker 50 produktgrupper; 234 produkter bærer 'Green Seal'-mærket.

'*Canada Environmental Choice*' blev indført i 1988. Det blev oprindeligt styret af det canadiske miljøministerium. Det er gradvis blevet privatiseret. Det canadiske og det europæiske system ligner meget hinanden. 'Canada Environmental Choice' dækker 46 produktgrupper og mærket er tildelt over 750 produkter.

Det '*japanske miljømærke*' er siden 1989 blevet forvaltet af den japanske miljø sammenslutning under Miljøstyrelsen. I 1992 dækkede denne ordning 49 produktgrupper, og der var blevet tildelt over 2 300 miljømærker.

V. Vurdering af Fællesskabets miljømærkeordning

12. Vurderingen af Fællesskabets miljømærkeordning, som forelægges her, blev foretaget i lyset af forordningens målsætninger, erfaringen med dens gennemførelse og de hidtil opnåede resultater. Den sigter mod at kortlægge behov og muligheder for forbedring. Den tager nogle af de kommentarer i betragtning, der er fremkommet fra berørte parter.

Nogle af de her nævnte emner er af almen relevans for miljømærkeordninger, medens andre gælder specifikt for EF-ordningen.

13. Formålet med EF-ordningen er at påvirke markedet ved at lede forbrugerne hen mod produkter med færre miljøvirkninger.

Det er for tidligt at vurdere EF-ordningens markedsvirkninger, da miljømærket endnu ikke er tilstrækkelig synligt på markedet, fordi det stadig er relativt nyt.

Miljømærkets potentiale for markedsindflydelse er allerede blevet påvist gennem nationale og andre ordninger. EF-ordningen er imidlertid stødt på særlige vanskeligheder, der har hindret fuld udnyttelse af markedspotentialet.

Industriens holdning

14. Den europæiske industri har generelt været ret tilbageholdende over for EF-ordningens udvikling. Det eneste aspekt, der fuldt ud støttes af industrien, er muligheden for, at EF-mærket vil erstatte de nationale ordninger på længere sigt.

Nogle industrisammenslutninger, såsom den europæiske tekstilindustri-sammenslutning og den europæiske sammenslutning af malingsfabrikanter, har fuldt ud støttet implementeringen af Fællesskabets miljømærkeordning i deres sektor. For de andre

produktkategoriers vedkommende har de pågældende industrisammenslutninger deltaget i det forberedende arbejde på nogle stadier side om side med andre interessegrupper, men der har ikke kunnet opnås tilstrækkelig enighed om løsninger, de kunne støtte.

15. De europæiske industrisammenslutningers største vanskelighed ved EF-ordningen er tilknyttet dens selektive art. Miljøkriterierne opstilles på en sådan måde, at kun nogle produkter på markedet kan opfylde dem for at få mærket. Hermed opstår der konkurrence mellem fabrikanterne på grund af miljøet. Individuelle selskaber, der ønsker at opnå konkurrencemæssige fordele, vil være interesseret i miljømærket. Mange sammenslutninger, som skal repræsentere alle, eller i det mindste størstedelen, af deres medlemmer, støtter imidlertid ikke denne approach.
16. Det bør bemærkes, at handels-, miljø- og forbrugerorganisationer ligeledes repræsenterer 'gennemsnits'-holdninger under den nuværende høringsstruktur.

Forbrugernes reaktion

17. Et miljømærkes gennemslagskraft på markedet afhænger af dets synlighed og troværdighed hos forbrugerne.

Markedsstrukturen i EU for mange produktgrupper er ofte forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket også gælder for miljøhensyn og forbrugernes forventninger.

EF-ordningen er desuden også tilgængelig for fabrikanter i ikke EU-lande. I nogle tilfælde arbejder de udenlandske producenter med miljømæssige, forskriftsmæssige og økonomiske/industrielle betingelser, der er betydelig forskellige fra dem, der er gængse i EU.

18. Det er med disse betingelser ofte vanskeligt at fastsætte ensartede fællesskabsdækkende miljømærkekriterier, der ligeledes skal gælde for udenlandske producenter, uden at indføre unødigt diskrimination og samtidig opnå tilstrækkelig synlighed for miljømærkede produkter i alle medlemsstater, medens EF-mærket forbliver troværdigt for forbrugere, også i de miljømæssigt set mest avancerede EU-lande.

Det vil derfor hjælpe at indføre et differentieret mærke, der giver større fleksibilitet ved fastlæggelse af kriterier og oplysninger til forbrugerne om hvert enkelt miljømærket produkts 'miljøvenlighed'.

Fællesskabets og medlemsstaternes miljømærkeordninger

19. Da EF-ordningen blev indført af Rådet i 1992, fandtes der i Fællesskabet kun én national ordning, den tyske 'Blaue Engel'. Som følge af Sveriges, Finlands og Østrigs tiltrædelse og udvikling af nye ordninger i andre medlemsstater findes EF-miljømærket side om side med otte større ordninger (jf. pkt. 10).

20. I præamblen til forordning (EØF) nr. 880/92 er anført, at medens eksisterende eller fremtidige uafhængige tildelingsordninger fortsat kan køre, er det forordningens mål at skabe betingelserne for, at der i sidste instans kun findes ét enkelt mærke i Fællesskabet.

Med EF-ordningens nuværende udviklingsstadium kan det ikke hævdes, at EF-ordningen automatisk måtte erstatte nationale ordninger på lang sigt. Udviklingen de seneste år synes at underbygge det modsatte. Sættes der ikke ind for at stoppe denne udvikling, vil udbredelsen af ordninger og tilsvarende kriterier sandsynligvis fortsætte.

21. Visse nationale ordninger har haft succes og har bidraget til miljøforbedringer. Sameksistensen med nationale ordninger begrænser imidlertid EF-miljømærkets markedsværdi og medfører yderligere komplikationer i dets virke. Desuden medfører udbredelsen af ukoordinerede nationale ordninger betydelige risici for forvriddning af det indre marked og af konkurrencen.

De organer, der har ansvaret for de nationale ordninger, er ligeledes kompetente organer for EF-ordningen. De skal derfor fremme to mærker, der ofte konkurrerer på de samme områder. Kriterierne i de nationale ordninger opfylder desuden ofte rent nationale synspunkter og prioriteter. De pågældende kompetente organer synes derfor at påvirke udviklingen af EF-kriterier i retning af samme synspunkter og prioriteter for ikke at gå imod de beslutninger, der allerede er truffet på nationalt plan for en given produktgruppe.

Nationale pressionsgrupper spiller en stadig større rolle i forbindelse med en national ordning end de gør på fællesskabsplan, og forekommer til tider at præsentere EF-mærket som 'næstbedste' valg, fordi det ikke nødvendigvis svarer til deres synspunkter, og fordi de ikke erkender potentialet af en fællesskabsdækkende ordning.

Sameksistensen af adskillige mærker for det samme produkt reducerer dets troværdighed og begrænser dets markedsværdi.

Gennemførlighed

22. Adskillige begreber og krav i den nuværende forordning er forekommet vanskelige at fortolke og gennemføre i mangel af tilstrækkelig brugsvejledning.

* *"mindsket indvirkning på miljøet" i løbet af hele deres levetid.* Der findes ingen metode til at bestemme et produkts samlede miljøvirkninger. Fortolket i ordret betydning kan begrebet ikke gennemføres i praksis.

* *Undtagelse for produkter, der er klassificeret som farlige i henhold til direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF.* Denne bestemmelse medfører, hvis den fortolkes strengt, udelukkelse af en hel kategori af produkter såsom koncentrerede vaskemidler (klassificeret som lokalirriterende) og opløsningsbaserede malinger (antændelige).

- * *Obligatorisk hensyntagen til et produkts samtlige levestadier.* Uden specifikationer kunne dette krav betyde opstilling af kriterier for alle de råmaterialer, der anvendes til at fremstille et givent produkt. I de fleste tilfælde er en så omfattende anvendelse af 'vugge-til-grav'-approach ikke gennemførlig i praksis.

Gennemførelsesprocedurer

23. Den i forordningen fastlagte procedure for fastlæggelse af kriterier indebærer en betydelig administrativ byrde og skaber forvirring, hvad angår de forskellige parters ansvar.

Processen indledes af Kommissionen på dennes initiativ eller på anmodning af et ansvarligt organ. Det kompetente organ skal høre interessegrupper, men det fremgår ikke klart, om det skal være på nationalt plan eller endnu bredere. Der er ikke anført nogen procedure i forordningen for udvælgelse af produktgrupper. Det er uklart, hvilken status en formel anmodning har fra et ansvarligt organ til Kommissionen om at indlede kriteriefastlæggelsesforløbet for en produktgruppe. Der er ikke fastsat bestemmelser for det tekniske forberedende arbejde. Hele byrden ligger i praksis på Kommissionen, der har haft brug for de kompetente organers støtte og samarbejde. Kommissionen skal høre interessegrupper, der mødes i et høringsforum. Den endelige beslutning om kriterier træffes af Kommissionen. Kommissionen skal i et forordningsudvalg opnå støtte fra et kvalificeret flertal af medlemsstater for de foreslåede kriterier. Kommissionens endelige afgørelse er underkastet Kommissionens interne procedureregler.

Det har vist sig meget vanskeligt at koordinere de kompetente organers inddragelse, høringen af interessegrupper på nationalt og europæisk plan, opnåelse af kvalificeret flertal i forordningsudvalget og Kommissionens interne procedurer.

Overensstemmelse på internationalt plan

24. Frivillige miljømærkeordninger undersøges i øjeblikket i internationale fora med hensyn til deres mulige handelsvirkninger. Dette spørgsmål er først opstået for nylig og blev ikke anset for relevant i 1992. Der er drøftelser i gang i Udvalget for Handel og Miljø under Verdenshandelsorganisationen (WTO) om, hvilke regler der skal gælde for sådanne ordninger.

Det undersøges specielt dybtgående, om der kan anvendes adfærdskodeks for tekniske handelshindringer. Udviklingen af en ad hoc adfærdskodeks for miljømærkeordninger overvejes også som mulighed. Formålet er at sikre gennemsigtighed og ikke diskriminering ved sådanne ordningers gennemførelse.

25. Der er desuden arbejde i gang i ISO med at udvikle standarder, inden for ISO 14000-serien, for miljømærkning og livscyklusanalyse. Følgende relevante internationale standarder er under forberedelse:

- ISO 14020 Environmental Labels and Declarations - General Principles

- ISO 14021 Environmental Labels and Declarations - Environmental Labelling - Self Declaration Environmental Claims - Terms and Definitions
- ISO 14022 Environmental Labels and Declarations - Environmental Claims - Self Declarations - Symbols
- ISO 14023 Environmental Labelling - Self Declarations - Environmental Claims - Testing and Verification Methodologies
- ISO 14024 Environmental Labels and Declarations - Environmental Labelling Type I - Guiding Principles and Procedures
- ISO 14025 Environmental Labels and Declarations - Environmental labelling Type III - Guiding Principles and Procedures
- ISO 14040 Life Cycle Assessment - Principles and Guidelines
- ISO 14041 Life Cycle Assessment - Life Cycle Inventory Analysis
- ISO 14042 Life Cycle Assessment - Impact Assessment
- ISO 14043 Life Cycle Assessment - Interpretation

ISO 14020 -14024 - 1404 - 14041 - 14042 - 14043 vil være særlig relevante for denne forordning.

ISO 14020, 14024, 14040 og 14041 forventes vedtaget i 1997. De øvrige standarder kunne blive vedtaget i 1998-1999.

De pågældende standarder vil, når de er færdige og vedtagne, udgøre en vigtig reference for at sikre overensstemmelse og ikke diskrimination ved gennemførelse af miljømærkeordninger. EF-ordningen vil fuldt ud tage hensyn til udviklingen i internationale standarder på dette område.

26. Der er allerede truffet foranstaltninger i EF-ordningen til at sikre fuld adgang for ikke EF-produkter på en ikke diskriminerende og gennemsigtig måde.

Da der ikke findes nogen internationalt fastlagt holdning til frivillige miljømærkeordningers position og eventuelt de regler der skal gælde herfor, er EF-ordningens anvendelse blevet kritiseret noget, navnlig af nogle tredjelande.

VI. Målsætningerne for og hovedtrækkene i den foreslåede revision

Approachen tydeliggøres og strukturen i miljømærkeordningen gøres mere fleksibel

27. Fællesskabets miljømærke er blevet opfattet som et selektivt, uafhængigt attesteret, livscyklusbaseret tegn på miljøkvalitet. Den reviderede forordning bør gøre ordningens art tydeligere ved at fastslå, at hensigten med mærket er at vejlede forbrugerne til at

vælge produkter, der er mere miljøvenlige alternativer sammenlignet med andre produkter i samme produktgruppe. Begrebet 'produkt med mindsket indvirkning på miljøet i løbet af hele deres levetid' skal ligeledes tydeliggøres, navnlig ved at fastslå de metodemæssige principper for opstilling af tildelingskriterier. Det bør være klart, at den metodemæssige approach omfatter en livscyklusanalyse for den pågældende produktgruppe, som danner grundlag for valget af et begrænset antal miljønøglespekter, og hvor der bestemmes forbedringer og erstatningsmuligheder. Kriterierne bør henvise til disse aspekter og ligeledes tage hensyn til de praktiske muligheder for forbedring af produktet i et livscyklusperspektiv. Det bør også være klart, at miljømærket er en angivelse af muligheden for at reducere visse virkninger. Miljømærkekriterierne er rent faktisk baseret på en generisk vurdering af sådanne virkninger, og ikke på en undersøgelse af de egentlige miljøvirkninger i forbindelse med et specifikt produkts livscyklus.

28. Formålet med at give forbrugerne bedre oplysninger om produkters miljøvirkninger er allerede anført i forordning (EØF) nr. 880/92 og bør opretholdes i den reviderede udgave. Selve mærkets form bør imidlertid korrekt afspejle dette mål ved at omfatte oplysninger om nøglespekter, der begrundes mærkets tildeling til et givet produkt.

Den nuværende fremgangsmåde er baseret på et 'dumpe/bestå'-system. For så vidt angår EF-ordningen, der er baseret på flere kriterier og gælder for en lang række betingelser overalt i Fællesskabet og internationalt, har denne fremgangsmåde vist sig at være for ufleksibel og indebære betydelige vanskeligheder med fastlæggelse af passende grænser for de pågældende parametre. Det foreslås derfor at indføre en vurdering for hvert af de kvantitative kriterier. Grænserne for første niveau (én 'blomst') vil være mindstegrænsen for, at et produkt kan få tildelt miljømærke.

Yderligere forbedringer i en eller flere parametre ville blive anerkendt ved at give to eller tre 'blomster'. Dette ville give et incitament til og producenters anerkendelse af sådanne yderligere forbedringer og oplysninger til forbrugerne om hvert mærket produkts specifikke karakteristika.

Fællesskabets miljømærkeordning skal afgrænses

29. I sin nuværende form indeholder forordningen ingen kriterier for udvælgelse af produktgrupper til EF-ordningen. Kun levnedsmidler, drikkevarer og lægemidler er udelukket på forhånd.

Det bør tydeliggøres, at EF-ordningen ikke bør gælde for produkter, der er af minimal interesse på fællesskabsplan med hensyn til det indre marked og miljøpolitik. Manglende kriterier for udvælgelse af produktgrupper sammen med den mulighed, der ofte gives et ansvarligt organ for at indlede proceduren for fastlæggelse af miljømærkekriterier, indebærer risiko for for stor spredning og ressourcspild i EF-ordningens gennemførelse.

Udvælgelseskriterierne bør ligeledes tage hensyn til miljømærkets egnethed som politisk værktøj til at fremme forbedringer i en specifik produktsektor.

Koordinering med andre initiativer, især inden for energibesparelse og effektiv energiudnyttelse, bør sikres for at definere miljømærkeordningens anvendelsesområde på optimal måde og for at undgå dobbeltarbejde. Tiltagene under SAVE-programmet, samarbejde om energimærket 'energistjernen' til kontorudstyr, bør tages i betragtning, når det undersøges, om et miljømærke til de pågældende produktgrupper er egnet gennem disse tiltag.

Generelt når de større miljøvirkninger vedrører energiforbruget, bør berettigelsen af et miljømærke ud over andre eksisterende tiltag på energiområdet nøje undersøges.

De generiske kriterier for miljømærkets selektivitet skal defineres

30. Der er i øjeblikket ingen vejledning i forordningen om, hvordan man fastlægger selektivitetsniveauet for miljømærkekriterier. Det har medført store vanskeligheder, især når man søgte at forlige forskellige synspunkter mellem medlemsstater, hvor produktteknologi og markedsstrukturer er væsentligt forskellige. Nogle ansvarlige organer har tendens til at fortolke miljømærket som en udmærkelse, medens andre er mere interesseret i en så bred deltagelse som mulig i ordningen og dens overordnede potentiale for at fremme forbedringer.

Fastlæggelse af selektivitetsniveauet for miljømærket vil blive nemmere under den foreslåede differentierede approach, der indfører større smidighed for tilpasning til de forskellige medlemsstaters forskellige forhold. Det er imidlertid vigtigt at indføre nogle generiske kriterier som vejledning ved fastlæggelse af sådanne selektivitetsniveauer.

Disse kriterier bør sikre, at:

- miljømærkede produkter er tilstrækkelig synlige overalt på EU-markedet
- der reelt er mulighed for at tilpasse en betydelig andel af produkter og produktionsprocesser til kriterierne, og således opnå miljøforbedringer, der er miljømærkeordningens 'raison d'être'
- potentialet for den samlede miljøforbedring privilegeres fremfor udvikling af miljønicher af høj miljøkvalitet.

Procedurerne for fastlæggelse af kriterier skal forenkles

31. I øjeblikket anvendes der de procedurer for fastlæggelse af miljømærkekriterier, der blev fastsat for fastlæggelse af EU-bestemmelser i henhold til Kommissionens implementeringsbeføjelser. Derudover inddrages et rådgivende forum i processen, og de kompetente organer er inddraget derved, at de har mulighed for at indlede proceduren for fastlæggelse af kriterier. Forordningen specificerer ikke, af hvem og hvordan det tekniske forberedende arbejde skal udføres.

Erfaringen har hidtil vist, at denne procedure er indviklet og indebærer, at Kommissionen inddrages og som regel har ansvaret for yderst specialiseret teknisk arbejde, og at den generelt ikke har det passende grundlag for den langsigtede udvikling af miljømærkeordningen.

32. Det foreslås derfor at oprette en europæisk miljømærkeorganisation (EMO), der skal opstille og ajourføre miljømærkekriterierne og de hertil svarende vurderings- og kontrolkrav. EMO vil være en privat international sammenslutning af miljømærkeorganer. Kommissionen vil fremme oprettelsen af EMO. EMO skal handle efter mandat fra Kommissionen. Kommissionen vil skulle kontrollere, at EMO's opgaver udføres i overensstemmelse med mandaterne og forordningerne. De af EMO fastlagte kriterier og andre krav vil først få virkning, når Kommissionen offentliggør referencerne i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

EMO skal agere som et koordineringsnet mellem de kompetente organer, og vil ikke forudsætte, at der oprettes bekostelige nye udviklede strukturer.

33. Den foreslåede approach er derfor parallel til den 'nye fremgangsmåde' for europæisk teknisk standardisering og EMO's rolle vil svare til Det Europæiske Standardiseringsudvalgs (CEN).

Det er blevet overvejet at give opgaven med at fastlægge miljømærkekriterier til Det Europæiske Miljøagentur. Denne mulighed er udtrykkelig anført i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1210/90 af 7. maj 1990 om oprettelse af Agenturet. Denne mulighed forekommer imidlertid ikke at være den mest hensigtsmæssige løsning af en række årsager.

34. Rådet vedtog forordningen om oprettelse af Agenturet i 1990. Da miljømærkeordningen blev oprettet i 1992 var det imidlertid klart, at Agenturet - grundet vanskelighederne med at vælge dets sæde - først ville blive funktionsdygtigt efter et godt stykke tid. Rådet besluttede derfor i 1992 at tilrettelægge miljømærkeordningen på et andet grundlag og fjernede enhver reference til Agenturets inddragelse, som det oprindeligt var blevet fastlagt i Kommissionens forslag. Rådet har ligeledes indført en højere grad af decentralisering i ordningens gennemførelse ved at involvere nationale ansvarlige organer på alle implementeringsstadier.

Der er følgelig blevet oprettet nationale ansvarlige organer, som fungerer i de fleste medlemsstater. Disse organer er blevet nært involveret i det tekniske arbejde med udarbejdelse af miljømærkekriterier. De har nu kollektivt strukturerne og ekspertisen til at køre EF-ordningen.

35. Agenturet har ingen sådan struktur eller erfaring. Desuden forekommer Agenturets beslutningstagningsprocedurer ikke at være egnede til vedtagelse af miljømærkekriterier. Muligheder i forordning (EØF) nr. 1210/90 for, at Rådet kan træffe beslutning om at give Agenturet yderligere opgaver, herunder fastlæggelse af miljømærkekriterier inden to år efter forordningens ikrafttrædelse, er endelig ikke blevet anvendt i betragtning af forsinkelsen i udviklingen af EMA's internationale hovedopgaver.

Procedure- og metodekrav ved fastlæggelse af miljømærkekriterier

36. Overdragelse af vigtige opgaver til EMO kræver detaljeret specifikation af metodemæssige og proceduremæssige krav, der skal overholdes ved udførelse af de fastsatte opgaver.

Der bør derfor fastsættes krav vedrørende følgende:

- målsætningerne for miljømærkekriterier og hvordan der udvælges miljø-nøgleaspekter
- principper og metoder for livscyklusanalyse
- høring af berørte parter
- gennemsigtighed og ikke diskriminering
- uafhængighed og neutralitet i processen.

Tildelingsprocedurerne forenkles og tydeliggøres

37. I henhold til den reviderede forordning vil tildelingskriterierne samt kravene for vurdering af ansøgninger og kontrol af overholdelse blive fastlagt af de kompetente organer, der handler kollektivt inden for EMO. EMO vil også være et forum, der sikrer overensstemmelse i ordningens implementering. Under disse omstændigheder er det muligt at uddelegere tildelingen af miljømærket til det kompetente organ, der modtager ansøgningen. Det er imidlertid nødvendig at tydeliggøre, hvilket ansvarligt organ en ansøgning skal sendes til i de forskellige tilfælde.

Uberettiget stivhed i systemet fjernes

38. Nogle af bestemmelserne i den nugældende forordning har vist sig at være for usmidige. Navnlige den bestemmelse, der kræver en gyldighedsperiode på 3 år for miljømærkekriterierne i alle tilfælde, bør erstattes af en sag-for-sag afgørelse, der træffes af EMO med hensyntagen til hver enkelt produktgruppes specifikke egenskaber.

Der er desuden ikke noget egentligt behov for en juridisk bindende standardkontrakt som fastsat i forordningens artikel 12. Koordinering mellem de kompetente organer kunne ligeledes sikre, at de kontraktmæssige betingelser overholdes.

Gebyrreglerne tilpasses

39. Gældende gebyrregler bør tilpasses hvad angår tre aspekter.

For det første bør der indføres et loft for det årlige gebyr. Dette er relevant for produkter, der sælges i store mængder i EU, hvor en fast procentsats på 0,15% kunne betyde overførsel af urimelige beløb fra producenter til de kompetente organer. Gebyrerne er berettiget for at finansiere ordningen. Det er væsentligt at undgå at straffe fabrikanter, der markedsfører miljøvenlige produkter, med urimelige omkostninger.

For det andet bør der anvendes reducerede gebyrsatser for SMV og fabrikanter i udviklingslande for at tilskynde dem til at deltage i ordningen.

For det tredje bør en del af de modtagne gebyrmidler afsættes til at finansiere EMO's aktiviteter.

Endelig bør der ikke være forskel på medlemsstaternes gebyrniveauer, fordi sådanne forskelle kunne medføre uensartet behandling af ansøgere, hvilket ikke er berettiget inden for rammerne af EF-ordningen.

Overensstemmelse med internationale forpligtelser skal sikres

40. Fællesskabsordningen gælder for indførte såvel som EU-fremstillede produkter. Det er vigtigt at sikre, at approachen til og gennemførelsen af ordningen er kompatibel med principperne i internationale handelsaftaler. Disse principper bør derfor være afspejlet i forordningens bestemmelser.

Proceduremæssige principper for garanti af indsigt, gennemsigtighed og ikke diskrimination bør være en integrerende del af forordningen.

Endelig bør der sikres overensstemmelse med internationalt anerkendte standarder for miljømærkning og livscyklusanalyse.

Adgangen til miljømærket skal udvides

41. Der bør gives detailhandlere mulighed for at ansøge om miljømærke til produkter, der sælges med deres eget varemærke. Denne mulighed øger miljømærkets potentiale betydeligt i betragtning af de fremherskende tendenser i detailhandelen og detailhandlers mulighed for at påvirke leverandørerne.

EU's og de nationale miljømærkeordninger skal koordineres

Nationale ordninger har i nogle tilfælde opnået gode resultater. Det er imidlertid nødvendigt at koordinere Fællesskabets og de nationale eller øvrige miljømærkeordninger for at undgå eventuelle negative virkninger af en spredning af ukoordinerede ordninger.

Forventningen om, at oprettelse af EF-ordningen gradvis ville reducere antallet af og anvendelseområderne for nationale ordninger og på længere sigt erstatte dem, er ikke sket i virkeligheden. Det foreslås derfor, at fastsætte bestemmelser med henblik på at sikre, at Fællesskabets og de nationale ordninger bliver komplementære.

VII. Konklusioner

42. I betragtning af det bidrag, som EF-miljømærkeordningen kan give til bæredygtigt forbrug i Den Europæiske Union, og af de vanskeligheder, der har været med dens implementering, er det nu særdeles vigtigt at revidere ordningen. Denne revision søger at opnå følgende mål:

- tydeliggøre ordningens art, principperne som den bygger på og metoderne heri
- indføre en vurdering af miljømærket og definere, hvilke oplysninger til forbrugerne, der skal medtages på mærket
- fastsætte proceduremæssige principper for ordningens gennemførelse, særlig for at sikre effektivitet og gennemsigtighed i processen for fastlæggelse af miljømærkekriterierne
- overdrage opgaven med at fastlægge miljømærkekriterier til en passende uafhængig organisation, Den Europæiske Miljømærkeorganisation (EMO), der skal handle på mandat fra Kommissionen
- sikre overensstemmelse mellem EF-ordningen og andre større miljømærkeordninger i EU
- indføre et loft for årsgebyret, der opkræves for brug af mærket og en reduceret sats for SMV'er og fabrikker i udviklingslandene
- forenkle andre aspekter af EF-ordningens anvendelse
- sikre passende principielle bestemmelser, forsat kompatibilitet med de generelle principper i internationale handelsaftaler og overensstemmelse med relevante internationalt anerkendte standarder
- sikre at miljømærket er et garantibevis for færre miljøvirkninger.

Beskrivelse af forslaget

Artikel 1: Formål og principper

I denne artikel defineres formål og principper i EF-ordningen for tildeling af miljømærke.

Ordningen er selektiv og skal give vejledning og oplysninger til forbrugerne. Miljømærket kan kun tildeles produkter med mulighed for at bidrage til at reducere visse miljøvirkninger sammenlignet med andre produkter, der tjener samme formål.

Miljømærket angiver, at et produkt kan reducere visse nøje angivne miljøvirkninger.

De undersøgte miljøvirkninger fastlægges på basis af en livscyklusbaseret miljøanalyse af de pågældende produkter.

Artiklen tydeliggør, at EF-miljømærket ikke er tilknyttet forskriftsmæssige krav til produkter.

Den indeholder endelig bestemmelse om at sikre overensstemmelse mellem miljømærkeordningen og andre EF-mærkningsordninger, såsom energimærkningen og ordningen for attestering af økologiske landbrugsprodukter, og at dobbeltarbejde undgås.

Artikel 2: Miljøkrav

I denne artikel defineres de væsentlige miljøkrav, som et produkt skal opfylde for at få mærket tildelt.

Produktet skal bidrage til relative forbedringer af nogle miljønøgleaspekter, der fastlægges ved at anvende livscyklusanalysen på den pågældende produktgruppe.

Opvejelsen af miljømæssige fordele og byrder i tilknytning til eventuelle tilpasninger skal vurderes og tages i betragtning.

Artikel 2 indfører et vejledende vurderingsskema, som supplerer og reviderer det, der var anført i bilag I til forordning (EØF) nr. 880/92 og de væsentlige metodemæssige krav for udvælgelse af miljønøgleaspekter (jf. ligeledes bilag I og II).

Artikel 3: Miljømærkekriterier og vurderings- og kontrolkrav

Ifølge artikel 3 skal de detaljerede krav, som et produkt skal opfylde for at kunne kvalificere sig til miljømærket, fastlægges i form af kriterier for hver produktgruppe. Kriterierne skal vedrøre de miljønøgleaspekter, der er fastlagt i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 2. De skal være selektive og deres selektivitet vil blive fastsat på basis af overvejelser vedrørende:

- muligheden for at udvirke miljømæssige forbedringer gennem forbrugernes valg
- tilpasningernes tekniske og økonomiske gennemførlighed
- målet med at opnå flest mulige overordnede miljøforbedringer.

Kriterierne skal fastlægge grænserne i forbindelse med den planlagte vurdering af hvert miljønøgleaspekt af det differentierede miljømærke, der er beskrevet i bilag III.

Der skal for hver produktgruppe opstilles krav om vurdering af specifikke produkter på baggrund af miljømærkekriterierne og kontrol af overholdelse af betingelserne for at anvende miljømærket.

Kriterierne og vurderings- og kontrolkravene har en begrænset gyldighedsperiode, der vil blive fastlagt for hver enkelt produktgruppe.

Artikel 4: Anvendelsesområde

I artikel 4 indføres begrebet produktgruppe og kriterierne for udvælgelse af produktgrupper, der skal omfattes af EF-ordningen.

Der skal fastlægges miljømærkekriterier for produktgrupper. En og samme produktgruppe vil omfatte alle produkter, der ligner hinanden i anvendelse og i forbrugernes opfattelse.

Der kan imidlertid oprettes undergrupper, hvor der er betydelige forskelle mellem de funktionelle egenskaber hos produkter, der tjener samme hovedformål, og tilpasningen af kriterierne til de forskellige undergrupper kan sikre en større overordnet forbedringspotentiale for miljømærket.

Der er fastlagt udvælgelseskriterier for produktgrupper.

Artikel 5: Procedurer for opstilling af miljømærkekriterier og vurderings- og kontrolkrav

Artikel 5 giver Kommissionen mandat til at oprette Den Europæiske Miljømærkeorganisation (EMO) i form af en sammenslutning af ansvarlige organer. Forordningen vil træde i kraft på dagen for offentliggørelse i De Europæiske Fællesskabers Tidende, men vil først skulle anvendes fuldt ud, når EMO er i stand til at udføre sine opgaver. Kommissionen skal træffe afgørelse med henblik herpå og offentliggøre forordningens anvendelsesdato i EF-Tidende.

I artikel 5 defineres desuden fremgangsmåden for fastlæggelse af kriterier og de hertil svarende vurderings- og kontrolkrav.

Artikel 6: Tildeling af miljømærket

I artikel 6 defineres proceduren for tildeling af miljømærket. Retten til at ansøge om mærket udvides til detailforhandlere i tilfælde af produkter, der markedsføres under deres eget varemærke. Artiklen tydeliggør en ansøgnings mulige omfang samt hvilket ansvarligt organ, den skal sendes til.

Artikel 7: Miljømærket

Med denne artikel indføres et ændret layout for miljømærket, der omfatter et logo og oplysninger om produktet, navnlig vedrørende vurderingen med hensyn til de miljønøgleaspekter, der tages i betragtning for miljømærkekriterierne. Miljømærkets udformning er anført i bilag III.

Artikel 8: Miljømærkets anvendelse, omkostninger og gebyrer

Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 880/92 om betingelserne for at anvende mærket bekræftes, men der er ikke fastsat nogen standardkontrakt; der er beskrevet en revideret ordning for årsgebyrerne.

Artikel 9: Ansvarlige organer

Artikel 9 gentager de tilsvarende bestemmelser fra forordning (EØF) nr. 880/92 om udpegelse af ansvarlige organer, dog med tre ændringer:

- medlemsstaterne skal ikke blot sikre, at de kompetente organer udpeges, men også at de er funktionsdygtige
- såfremt der udpeges mere end et ansvarligt organ, skal den pågældende medlemsstat fastlægge deres respektive kompetencer og de relevante krav til koordinering
- procedurer og arbejdsmetoder for hvert ansvarligt organ skal muliggøre tilstrækkelig gennemsigtighed og inddragelse af alle berørte parter på nationalt plan.

Artikel 10: Fremme af miljømærkets anvendelse

Med artikel 10 indføres bestemmelser, der skal gøre EF-miljømærkeordningen mere effektiv. Medlemsstaterne og EMO skal fremme EF-mærket gennem oplysningskampagner.

Artikel 11: Andre miljømærkeordninger i medlemsstaterne

Bestemmelserne i denne artikel skal sikre, at de nationale miljømærkeordninger og Fællesskabets er komplementære. Formålet er især at undgå dobbeltarbejde og modstrid mellem Fællesskabets og de nationale ordninger.

Artikel 12: Tilpasning til den tekniske udvikling

Artikel 12 indeholder bestemmelser om tilpasning af bilagene til den tekniske udvikling.

Artikel 13: Udvalg

Denne artikel opretter det rådgivende udvalg, der skal bistå Kommissionen med at udarbejde mandater til EMO og tilpasse bilagene til den tekniske udvikling.

Artikel 14: Overgangsbestemmelser

Denne artikel ophæver forordning (EØF) nr. 880/92 og fastlægger overgangsbestemmelser for at sikre kontinuitet mellem den gamle og den nye miljømærkeforordning.

Artikel 15: Revision

I henhold til denne artikel skal forordningen gennemgås og eventuelt revideres, når den har været anvendt fuldt ud i 5 år.

Artikel 16: Slutbestemmelser

Forordningen træder i kraft på dagen for dens offentliggørelse i EF-Tidende og skal anvendes fuldt ud, når EMO er blevet oprettet, og Kommissionen har forsikret sig om, at den er i stand til at udføre sine opgaver.

Forslag til
RÅDETS FORORDNING (EF)
om en revideret EF-ordning for tildeling af et miljømærke

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

i overensstemmelse med fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C,

i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Formålet med Rådets forordning (EØF) nr. 880/92 af 23. marts 1992 om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke² var at oprette en frivillig EF-ordning for tildeling af et miljømærke for at fremme produkter med færre miljøvirkninger i hele deres livscyklus og give forbrugerne nøjagtige, ikke-vildledende og videnskabeligt baserede oplysninger om produkters miljøvirkninger;
2. ifølge artikel 18 i forordning (EØF) nr. 880/92 skal Kommissionen senest 5 år efter forordningens ikrafttræden gennemgå ordningen på baggrund af erfaringerne med anvendelsen af den og i givet fald foreslå passende ændringer til forordningen;
3. erfaringerne fra forordningens anvendelse har vist, at der er behov for at gøre ordningen mere effektiv og forenkle anvendelsen;
4. de grundlæggende mål for en frivillig og selektiv EF-miljømærkeordning er stadig gyldige; en sådan ordning skal navnlig vejlede forbrugerne om produkter, der giver mulighed for at reducere virkningen for miljøet, når hele produktets livscyklus betragtes, samt give oplysninger om de mærkede produkters miljømæssige egenskaber;

² EFT nr. L 99 af 11.4.92, s. 1.

5. det er nødvendigt at forklare, at miljømærket viser forbrugerne, hvilke produkter der giver mulighed for at reducere visse miljøvirkninger sammenlignet med andre produkter i samme produktgruppe uden at påvirke de bestemmelser, der gælder for produkter på fællesskabsplan eller nationalt plan;
6. ordningens anvendelsesområde bør omfatte produkter og miljøfaktorer, som er af væsentlig interesse for Fællesskabet, både hvad angår det indre marked og miljøet;
7. procedurer og metoder for opstilling af miljømærkekriterier skal ajourføres i lyset af de videnskabelige og tekniske fremskridt og den indhøstede erfaring på dette område, og for at sikre overensstemmelse med relevante internationalt anerkendte standarder, der udvikles på dette område;
8. principperne for opstilling af selektivitetsniveauet for miljømærket skal tydeliggøres for at fremme en ensartet og effektiv gennemførelse af ordningen;
9. miljømærket skal indeholde enkle, præcise, ikke-vildledende og videnskabeligt baserede oplysninger om væsentlige miljøaspekter, der tages i betragtning i forbindelse med tildeling af mærket, for at forbrugerne på et velinformeret grundlag kan træffe deres valg;
10. det er nødvendigt at indføre en differentiering i miljømærket for at fremme og anerkende yderligere miljøforbedringer ud over de grænser, der er fastsat for tildeling af mærket;
11. det er nødvendigt at overlade opgaven med at fastsætte miljømærkekriterier og vurderings- og verifikationskrav til et passende uafhængigt organ for at opnå en effektiv og neutral gennemførelse af ordningen;
12. det pågældende organ bør sammensættes af de kompetente organer, som medlemsstaterne allerede har udpeget i henhold til artikel 9 i forordning (EØF) nr. 880/92, for fuldt ud at kunne udnytte disse organers ekspertise, strukturer og ressourcer og forebygge dobbeltarbejde og ressourcespild;
13. oprettelse af et sådant organ i form af en sammenslutning af kompetente organer vil tage nogen tid, og denne forordning bør derfor først gennemføres fuldtud, når et sådant organ er arbejdsdygtigt;
14. det er nødvendigt at sikre, at EF-miljømærkeordningen er forenelig og koordineret med andre EF-mærknings- eller kvalitetscertificeringsordninger, som dem der er oprettet ved Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger³ og Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om

³ EFT nr. L 297 af 13.10.1992, s. 16.

økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler⁴;

15. der bør fastsættes bestemmelser for at sikre, at EF-miljømærkeordningen og andre miljømærkeordninger i Fællesskabet stemmer overens og er komplementære for at undgå at forvirre forbrugerne og skabe markeds- og handelsforvridninger samt for at øge miljømærkets tiltrækning for potentielle ansøgere;
16. det er nødvendigt at sikre gennemsigtighed i ordningens anvendelse, og at den er i overensstemmelse med relevante internationale standarder, så fabrikanter og eksportører uden for EU lettere kan få adgang til og deltage i ordningen;
17. forordning (EØF) nr. 880/92 bør erstattes af denne forordning, således at de nødvendige reviderede bestemmelser af ovennævnte grunde kan indføres på den mest effektive måde, samtidig med at der fastsættes passende overgangsbestemmelser for at sikre kontinuiteten og en smidig overgang fra den ene forordning til den anden -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og principper

1. Formålet med EF-ordning for tildeling af et miljømærke (i det følgende benævnt ordningen) er at vejlede og give nøjagtige, ikke-vildledende og videnskabeligt baserede oplysninger til forbrugerne om produkter, der vil kunne bidrage til at reducere visse specifikke miljøvirkninger sammenlignet med andre produkter i samme produktgruppe og således bidrage til en effektiv ressourceanvendelse og en bedre beskyttelse af miljøet.
2. Miljøvirkningerne fastlægges på basis af en undersøgelse af interaktionerne med miljøet, herunder anvendelsen af energi og naturressourcer i et produkts samlede livscyklus.
3. Deltagelse i ordningen forudsætter overholdelse af miljøkrav og andre forskrifter i fællesskabsretten eller national lovgivning, der gælder for et produkts forskellige livsstadier.
4. Gennemførelsen af ordningen skal være i overensstemmelse med og koordineret med andre relevante EF-mærknings- eller kvalitetscertificerings-ordninger som især EF-ordningen om energimærkning og ordningen om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter.

⁴ EFT nr. L 198 af 22.7.1991, s. 1, senest ændret ved forordning (EF) nr. 418/96 (EFT nr. L 59 af 8.3.1996, s. 10).

Artikel 2 Miljøkrav

1. Miljømærket kan tildeles et produkt, der besidder egenskaber, der giver det mulighed for i væsentlig grad at bidrage til forbedringer i forbindelse med vigtige miljøfaktorer, der fastlægges på grundlag det vejledende vurderingsskema, der er anført i bilag I.

Livscyklusens præ-produktionsfase omfatter udvinding eller produktion og oparbejdning af råmaterialer og energiproduktion. Disse aspekter skal, så vidt det er teknisk muligt, tages i betragtning i overensstemmelse med de metodemæssige krav, der er anført i bilag II.

2. Når de komparative forbedringer vurderes, skal der tages hensyn til de positive nettovirkninger for miljøet og de miljømæssige fordele og ulemper i tilknytning til tilpasningerne i de pågældende produkters forskellige levetidsstadier.

Ved vurderingen skal der også tages hensyn til eventuelle miljøfordele ved at anvende de pågældende produkter.

3. De vigtigste aspekter fastlægges ved at identificere de virkningskategorier, hvor det undersøgte produkt yder det største bidrag inden for livscyklusperspektivet, og heriblandt dem, hvor der er et betydeligt potentiale for forbedringer.

Der anvendes de i bilag II anførte metodemæssige krav.

Artikel 3 Miljømærkekriterier og vurderings- og verifikationskrav

1. Der opstilles specifikke miljømærkekriterier for forskellige produktgrupper. Disse kriterier fastlægger de krav for hvert af de i artikel 2 nævnte miljøfaktorer, som et produkt skal opfylde, for at få tildelt miljømærket.
2. Kriterierne skal så vidt muligt sikre, at produkterne udvælges efter følgende principper:
 - (a) i kriteriernes gyldighedsperiode skal produktets udsigter til markedsindtrængning i Fællesskabet være tilstrækkeligt store til at udvirke miljøforbedringer gennem forbrugernes valg
 - (b) et selektivitetskriterium fastlægges under hensyntagen til den tekniske og økonomiske gennemførlighed af de tilpasninger, der er nødvendige for at opfylde det inden for et rimeligt tidsrum
 - (c) kriterierne fastlægges med henblik på at skabe de bedste muligheder for en generel forbedring af miljøet.

Disse principper må ikke forhindre fremme af innovative produkter gennem passende miljømærkekriterier, når sådanne produkter har store muligheder for at trænge ind på markedet.

3. Kriterierne og selektivitetsniveauet bestemmes i overensstemmelse med den miljøvurdering, der er beskrevet i bilag III.
4. Kravene ved vurdering af specifikke produkters overensstemmelse med miljømærkekriterierne og ved verifikation af betingelserne for miljømærkets anvendelse, som anført i artikel 8, stk. 1, opstilles sammen med miljømærkekriterierne efter produktgrupper.
5. Gyldighedsperioden for kriterierne samt kravene ved vurdering og verifikation fastlægges inden for hvert sæt miljømærkekriterier for hver enkelt produktgruppe.

Artikel 4

Anvendelsesområde

1. EF-miljømærket kan tildeles produkter, der er fremstillet i eller indført til Fællesskabet, og som overholder de væsentlige miljøkrav i artikel 2 og de fastlagte miljømærkekriterier. Miljømærkekriterierne fastlægges efter produktgrupper.
2. For at indgå i denne ordning skal en produktgruppe opfylde følgende betingelser:
 - (a) den skal samlet repræsentere en betydelig salgs- og handelsandel i det indre marked
 - (b) den skal på et eller flere stadier i produktets levetid indebære betydelige miljøvirkninger på globalt eller regionalt niveau og/eller af generel art
 - (c) den skal indeholde et betydeligt potentiale for at udvirke miljøforbedringer gennem forbrugernes valg samt et incitament for fabrikanterne til at søge konkurrencemæssige fordele ved at markedsføre produkter, der opfylder kravene for miljømærket
 - (d) en betydelig del af den samlede salgsmængde skal sælges til den endelige forbruger.

Produktgrupperne prioriteres på basis af den videnskabelige og praktiske gennemførlighed af klare og kontrollerbare miljømærkningskriterier.

3. En produktgruppe omfatter alle produkter, der tjener samme formål, og som kan sidestilles hvad angår anvendelse og forbrugernes opfattelse. En produktgruppe kan underopdeles i undergrupper med tilsvarende tilpasning af miljømærkekriterierne, hvis produkternes funktionelle egenskaber kræver det, samt hvis miljømærkets muligheder for at skabe miljøforbedringer derved optimeres.

Definitionen af produktgrupper og undergrupper skal omfatte krav om egnethed til anvendelsesformålet.

Miljømærkekriterierne for de forskellige undergrupper af en given produktgruppe skal anvendes fra samme tidspunkt.

4. Miljømærket må ikke tildeles produkter, der er stoffer eller præparater klassificeret som meget giftige, giftige, miljøfarlige, carcinogene, teratogene og mutagene eller reproduktionstoksiske i henhold til Rådets direktiv 67/548/EØF⁵ eller direktiv 88/379/EØF⁶.
5. Denne forordning gælder ikke for levnedsmidler, drikkevarer og lægemidler.

Artikel 5

Procedurer for opstilling af miljømærkekriterier og vurderings- og verifikationskrav

1. Kommissionen støtter oprettelse af en sammenslutning af kompetente organer, som anført i artikel 9, som skal have status som juridisk person med benævnelsen Den Europæiske Miljømærkeorganisation, i det følgende benævnt EMO.
2. Kommissionen handler ifølge den i artikel 13 anførte procedure en given EMO mandater til at opstille og regelmæssigt men højst med 3 års mellemrum at justere miljømærkningskriterierne samt kravene ved vurdering og verifikation af overensstemmelse i forbindelse med disse kriterier, for produktgrupper, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

Kommissionen handler på eget initiativ eller på anmodning fra EMO. Interesserede parter kan forelægge Kommissionen eller EMO forslag til produktgrupper.

Før Kommissionen udvælger en produktgruppe og giver EMO det tilsvarende mandat, hører den alle berørte parter i overensstemmelse med principperne i bilag IV, litra a) og b).

Et sådant mandat specificerer proceduren for opstilling af miljømærkekriterier i overensstemmelse med principperne i bilag IV. Proceduren skal navnlig sikre gennemsigtighed og høring af alle berørte parter som anført i bilag IV.

3. Kommissionen offentliggør henvisningerne til de pågældende kriterier og krav og ajourføringerne heraf i De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, når den har sikret sig, at betingelserne i det pågældende mandat er blevet opfyldt.

⁵ EFT nr. L 196 af 16.8.1967, s. 1, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/56/EF (EFT nr. L 236 af 18.9.1996, s. 35).

⁶ EFT nr. L 187 af 16.7.1988, s. 14, senest ændret ved Kommissionens direktiv 96/65/EF (EFT nr. L 265 af 18.10.1996, s. 15).

Artikel 6 Tildeling af miljømærket

1. Ansøgninger om miljømærket kan indgives af fabrikanter, importører og detailforhandlere. Sidstnævnte må kun indgive ansøgninger for produkter, der markedsføres under deres eget varemærke.
2. Ansøgningen kan vedrøre et produkt, der markedsføres under et eller flere varemærker. Der kræves ikke ny ansøgning for ændringer i et produkts egenskaber, der ikke påvirker overensstemmelsen med kriterierne.
3. Ansøgningen skal indgives til det kompetente organ i den medlemsstat, hvor produktet fremstilles eller importeres. Fabrikanten, der er etableret i tredjelande, og importøren kan ansøge et ansvarligt organ i enhver af de medlemsstater, hvor de har markedsført eller har til hensigt at markedsføre det pågældende produkt. Såfremt produkter fremstilles i flere medlemsstater, forelægges ansøgningen det kompetente organ i en af de medlemsstater, hvor produktet fremstilles.
4. Miljømærket kan tildeles produkter, der opfylder de miljømærkekriterier, EMO har fastlagt, og hvis referencer er offentliggjort i henhold til artikel 5, stk. 3. Afgørelsen om tildeling af mærket træffes af det kompetente organ, der modtager ansøgningen, efter at det har undersøgt, om ansøgningen er i overensstemmelse med de vurderings- og verifikationskrav, som EMO har fastlagt. De kompetente organer skal i denne forbindelse anerkende de tests og verifikationer, som er foretaget af organer, der er akkrediteret efter standarderne EN 45000-serien eller tilsvarende internationale standarder.
5. De kompetente organer arbejder sammen for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af vurderings- og verifikationsprocedurerne.

Artikel 7 Miljømærket

Miljømærket består af det logo og de oplysninger, der er anført i bilag III. Specifikationer vedrørende de oplysninger, der skal angives, og deres præsentation indgår i de kriterier, som EMO fastlægger. Inden 5 år efter den dato, der er nævnt i artikel 16, stk. 2, andet afsnit, hører Kommissionen de nationale forbrugersammenslutninger, der er repræsenteret i det forbrugerudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 95/260/EF⁷, for at vurdere, hvor effektivt det graderede miljømærke opfylder forbrugernes informationsbehov. På basis af denne vurdering indfører Kommissionen eventuelle hensigtsmæssige ændringer vedrørende de oplysninger, der skal anføres på miljømærket, ifølge den i artikel 13 fastsatte procedure.

⁷ EFT nr. L 162 af 13.7.1995, s. 37.

Artikel 8

Miljømærkets anvendelse, omkostninger og gebyrer

1. Det kompetente organ indgår en kontrakt med ansøgeren om betingelserne for mærkets anvendelse. Betingelserne for mærkets anvendelse omfatter ligeledes bestemmelser om tilbagetrækning af tilladelsen til at anvende mærket. Tilladelsen genbehandles, og kontrakten revideres eller bringes til ophør efter hver ændring af de miljømærkekriterier, der gælder for et givet produkt.
2. Miljømærket må ikke anvendes, og der må ikke henvises til miljømærket i reklamer, før mærket er blevet tildelt, og fra det tidspunkt kun i forbindelse med det specifikke produkt, som det er blevet tildelt.

Falsk eller vildledende reklame eller brug af et mærke eller logo, der kan føre til forveksling med det EF-miljømærke, der indføres med denne forordning, er ikke tilladt.

3. Ved ansøgning om tildeling af et mærke opkræves betaling for omkostningerne ved behandling af ansøgningen.

Der skal erlægges et gebyr for brug af mærket.

Gebyrets størrelse er fastlagt i bilag V.

Artikel 9

Kompetente organer

1. Hver medlemsstat sikrer, at det/de organ(er), i det følgende benævnt »kompetent organ« (»kompetente organer«), der har ansvaret for at udføre de opgaver, der er omhandlet i denne forordning, udpeges, og at det/de er funktionsdygtige. Hvis der udpeges mere end et kompetent organ, fastlægger medlemsstaten de respektive beføjelse og koordineringskrav, der gælder for de pågældende organer.
2. Medlemsstaterne påser, at:
 - a) de kompetente organer er sammensat på en måde, der sikrer, at de er uafhængige og neutrale
 - b) de kompetente organers forretningsorden sikrer, at alle berørte parter inddrages på nationalt plan, samt at der er en passende gennemsigtighed
 - c) de kompetente organer anvender bestemmelserne i denne forordning på en korrekt måde.

Artikel 10
Fremme af miljømærket

1. Medlemsstaterne og EMO støtter ordningens udvikling ved at fremme bevidstgørelsesforanstaltninger og oplysningskampagner, der er henvendt til forbrugere, producenter, detailforhandlere og offentligheden generelt, og som specifikt har til formål at fremme EF-miljømærkets anvendelse.

Artikel 11
Andre miljømærkeordninger i medlemsstaterne

1. Inden 5 år efter den dato, der er nævnt i artikel 16, stk. 2, andet afsnit, skal gældende og nye offentlige og private miljømærkeordninger i medlemsstaterne tilrettelægges således, at de gælder for produktgrupper, for hvilke der ikke er opstillet specifikke EF-miljømærkekriterier.
2. Kommissionen fremmer samarbejdet mellem EF-ordningen og andre ordninger i medlemsstaterne med det formål at sikre den nødvendige koordinering.

Artikel 12
Tilpasning til den tekniske udvikling

Bilagene til denne forordning tilpasses til den tekniske udvikling, herunder udviklingen i den relevante internationale standardisering, efter fremgangsmåden i artikel 13.

Artikel 13
Udvalg

Kommissionen bistås af et udvalg af rådgivende karakter, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 14
Overgangsbestemmelser

Forordning (EØF) nr. 880/92 ophæves hermed.

Den gælder fortsat for kontrakter, der er indgået i henhold til dens artikel 12, stk. 1, i forordningen.

Artikel 15

Revision

1. Senest 5 år efter den dato, der er henvist til i artikel 16, stk. 2, andet afsnit, gennemgår Kommissionen på ny ordningen på baggrund af erfaringerne med dens anvendelse.
2. Kommissionen fremsætter forslag til eventuelle ændringer af forordningen.

Artikel 16

Afsluttende bestemmelser

1. Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.
2. Bortset fra artikel 5, stk. 1, gælder forordningens bestemmelse dagen efter den dag, hvor Kommissionens beslutning om, at EMO er i stand til at udføre sine opgaver, offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

VEJLEDENDE VURDERINGSSKEMA

Miljøaspekter	Produktets levetid				
	Præ- produktion	Produk- tion	Distribution (herunder emballage)	Anvend- else	Genbrug/ Genvin- ding/Bort- skaffelse
Luftkvalitet					
Vandkvalitet					
Jordbundsbeskyttelse					
Affaldsreduktion					
Energibesparelse					
Forvaltning af naturressourcer					
Forebyggelse af global opvarmning					
Beskyttelse af ozonlaget					
Miljømæssig sikkerhed					
Støj					
Beskyttelse af økosystemer					

Metodemæssige krav til udvælgelse af miljønøgleaspekter

Indledning

Forløbet med fastlæggelse og udvælgelse af miljønøgleaspekter vil omfatte følgende trin:

- markedsundersøgelse
- analyse af livscyklus
- teknisk, økonomisk og markedsfølsom analyse af mulighederne for miljøforbedringer svarende til de forskellige foreliggende valgmuligheder.

Markedsundersøgelse

Markedsundersøgelsen dækker de forskellige typer produkter, der tilhører den undersøgte produktgruppe, på fællesskabsmarkedet, de producerede, importerede og solgte mængder, markedsstrukturen i medlemslandene. Handel i og uden for Fællesskabet tages i betragtning.

Forbrugernes opfattelse, funktionelle forskelle mellem produkttyperne og behovet for at fastlægge undergrupper skal kortlægges og vurderes.

Der opstilles via markedsundersøgelsen et udvalg af referenceprodukter, der er repræsentative for produktgruppen på fællesskabsmarkedet.

Livscyklusanalyse (LCA)

Livscyklusanalysen foretages i tråd med de internationalt anerkendte metoder og standarder. Den skal omfatte følgende trin:

- a) Måldefinition og afgrænsning. Det omfatter fastlæggelse af:
 - i) funktionsenheden
 - ii) definition af produktsystemafgrænsning
 - iii) LCA's detaljeringsniveau for udarbejdelse af miljømærkningskriterier
 - iv) den procedure, der skal følges for at sikre undersøgelsens kvalitet.
- b) Oversigtsanalyse, der identificerer og om muligt kvantificerer input og output mellem de undersøgte produktsystemer og miljøet. Det afføder en oversigtstabel.
- c) Virkningsvurderingen bestemmer, karakteriserer og vurderer miljøvirkningerne af de gensidige påvirkninger, der er fastlagt i oversigtsanalysen. Den omfatter:
 - i) Klassificering af virkninger
 - ii) Karakterisering af virkninger
 - iii) Vurdering af virkninger
 - iv) Vurdering af forbedringer
 - v) Valideringsprocedure.

Klassificering og karakterisering af virkninger foretages med henvisning til de virkningskategorier, der er fastlagt i adfærdskodeksen fra Society of Environmental Toxicology and Chemistry (SETAC, 1993).

Med henblik på denne forordning fastlægges den fremgangsmåde, der skal anvendes, med henblik på at identificere kategorier af virkninger, hvor de undersøgte produkter vil kunne give det største bidrag, set i et levetidsperspektiv, og på at give kvantificerede oplysninger om de forskellige typer virkninger svarende til de forskellige produkttyper i den behandlede produktgruppe.

LCA-undersøgelsen vil blive anvendt på det repræsentative udvalg, der er fastlagt gennem markedsundersøgelsen.

Forbedringsanalyse

Forbedringsanalysen tager navnlig følgende aspekter i betragtning:

- det teoretiske potentiale for miljøforbedring i tilknytning til de mulige ændringer, markedsstrukturene forårsager; dette baseres på forbedringsvurderingen fra LCA
- den tekniske, industrielle og økonomiske gennemførlighed af produktions- og markedsændringer i forskellige hypotetiske forløb
- forbrugeradfærd, -opfattelser og -præferencer, der måtte indvirke på miljømærkets effektivitet.

Beskrivelse af miljømærket

Miljømærkets form

Miljømærket tildeles produkter, der er i overensstemmelse med mindst minimumsniveauet af kriterierne for alle de udvalgte miljønøglespekter. Det omfatter oplysninger til forbrugerne ifølge skemaet nedenfor.

Dette produkt opfylder betingelserne for	Miljønøglespekter	Miljøpoint ¹⁾
 <p data-bbox="194 1249 411 1321">EU-MILJØMÆRKE</p>	X	
	Y	
	Z	

1) Dette er et eksempel. Der kan gives en, to eller tre 'blomster' for hvert nøglespekt.

Indhold

Mærket indeholder de aspekter, hvor der findes kvantificerede miljømærkekriterier. Disse aspekter beskrives i ikke tekniske og entydige termer.

Mærket indeholder ligeledes generiske oplysninger om kvalitative kriterier.

**Proceduremæssige principper
for fastlæggelse af miljømærkekriterier**

Der gælder følgende proceduremæssige krav for udarbejdelse af miljømærkekriterier:

Berørte parter inddragelse:

- a) De af mandatet direkte eller indirekte berørte parter skal inddrages, og der skal aktivt søges en afbalanceret deltagelse af alle relevante interessegrupper, såsom industrien, herunder SMV og håndværk gennem deres fagorganisationer, fagforeninger, forhandlere, miljøbeskyttelsesgrupper, forbrugerorganisationer).
- b) Berørte parter i og uden for Fællesskabet skal behandles på lige fod.
- c) Der nedsættes en specifik ad hoc-gruppe, der inddrager de ovenfor nævnte berørte parter, til udarbejdelse af miljømærkekriterier for hver produktgruppe.
- d) Der opstilles et særligt arbejdsprogram med tilhørende tidsplan, der navnlig indeholder følgende faser:
 - i) markedsundersøgelse
 - ii) livscyklusanalyse (der omfatter følgende trin: definition af mål og afgrænsning, oversigtsanalyse og vurdering af virkninger) samt forbedringsanalyse
 - iii) forslag til kriterier.

Hver fase eller trin afsluttes med mindst et møde i ad hoc-arbejdsgruppen for at overveje resultaterne og angive retningslinjer for det videre forløb.

Der skal gøres alle rimelige bestræbelser på at nå til enighed hele forløbet igennem, medens der sigtes mod et højt miljøbeskyttelsesniveau. EMO skal imidlertid anvende beslutningstagningsprocedurer i overensstemmelse med dem, der anvendes af de europæiske standardiseringsorganer.

Der udarbejdes et arbejdsrapport med resumé af de væsentligste resultater af hver fase, der i rette tid gives deltagerne før møderne i ad hoc-arbejdsgruppen.

Åben høring og gennemsigtighed

- e) Der udarbejdes og offentliggøres en slutrapport med de væsentligste resultater. Dokumenter på mellemstadier, der afspejler resultaterne af de forskellige stadier i arbejdet skal stilles til rådighed for interesserede parter, og deres kommentarer hertil skal tages i betragtning.

- f) Der offentliggøres et foreløbigt udkast til rapporten med udkastet til miljømærkekriterier. Der foretages en åben høring om denne foreløbige rapport. Der gives en periode på mindst 60 dage til fremsendelse af bemærkninger, før kriterierne vedtages. Eventuelle bemærkninger tages i betragtning. På anmodning gives der oplysninger om, hvorvidt bemærkningerne er blevet fulgt.
- g) Rapporten skal indeholde et kort referat og bilag med detaljerede databehandlede oversigter.

Fortrolighed

- h) Der skal sikres beskyttelse af fortrolige oplysninger, der gives af enkeltpersoner, offentlige organisationer, private selskaber, interessegrupper, interesserede parter eller andre kilder.

Planlægning

- i) I mandatet skal der fastlægges en frist for arbejdets afslutning. EMO offentliggør hver 6. måned en vejledende planlægning af arbejdet og ajourføringer heraf.

Gebyrstørrelse

1. For hver ansøgning om tildeling af et mærke betales et gebyr til dækning af omkostningerne ved ansøgningens behandling.

Ansøgningsgebyret er generelt 500 ECU, og 250 ECU for SMV⁸ og fabrikker i udviklingslande.

2. Hver ansøger, der er blevet tildelt et miljømærke, betaler hvert år et gebyr for mærkets anvendelse til det kompetente organ, der har tildelt mærket.
3. Årsgebyret dækker en periode på 12 måneder, der begynder den dag, mærket tildeles ansøgeren.
4. Årsgebyret beregnes som en procentdel af den årlige omsætning i Den Europæiske Union af det produkt, hvortil miljømærket er tildelt.
5. Procentsatsen af det årlige salgsvolumen er 0,15% med et loft på 40 000 ECU.
6. Minimumsbeløbet er 500 ECU.
7. For SMV og fabrikker i udviklingslande er procentsatsen af den årlige omsætning 0,10%.
8. 50% af de indbetalte årsgebyrer stilles på anmodning til rådighed for EMO til finansiering af EMO's arbejde i forbindelse med EF-miljømærkeordningen, herunder oplysningskampagner.

SUPPLERENDE BESTEMMELSER

- i) Tallene for produktets årlige salgsvolumen baseres på priser af fabrik.
- ii) Hverken ansøgningsgebyret eller årsgebyret må omfatte nogen som helst udgift til afprøvning og kontrol, der måtte være nødvendig for produkter, der er genstand for ansøgninger. Ansøgerne skal selv afholde omkostningerne ved afprøvning og kontrol.

Afprøvningskrav fastlægges under hensyntagen til formålet med at minimere omkostningerne heraf, navnlig med henblik på at fremme SMV's og fabrikker i udviklingslandenes deltagelse i ordningen.

⁸ SMV som defineret i Kommissionens henstilling 96/280/EF af 3. april 1996 (EFT nr. L 107 af 30.4.1996, s. 4).

- iii) Fællesskabets gennemgang af gebyrstrukturen for miljømærkeordningen kan medføre en revision af tallene. Dette ændrer ikke de afgifter, der skal betales i forbindelse med ansøgninger, der medførte tildeling af mærket før den dag, Fællesskabet beslutter at revidere tallene, indtil udløbet af gyldighedsperioden for de kriterier, der gælder for det pågældende mærke.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Revideret forordning om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke (forordning (EØF) nr. 880/92).

2. BUDGETPOST

B4-3040.

3. RETSGRUNDLAG

Artikel 130 S.
Forordning (EØF) nr. 880/92, som ændret.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Det overordnede formål med dette initiativ er at gøre EF-ordningen for tildeling af miljømærke mere effektiv med henblik på at fremme bæredygtige forbrugsmønstre i EF.

Med dette sigte foreslås det at revidere miljømærkeordningen, der blev oprettet ved forordning (EØF) nr. 880/92, navnlig ved at overføre arbejdet hermed til et uafhængigt organ og inden for disse rammer at oprette en Europæisk Miljømærkeorganisation (EMO).

Denne fremgangsmåde opfylder princippet om det bedst egnede niveau. Nationale ansvarlige organer, der samarbejder inden for rammerne af en europæisk sammenslutning, er i den bedste position til at opstille miljømærkekriterier, der svarer til forbrugernes forventninger og opfattelser i medlemsstaterne.

De nationale ansvarlige organer besidder desuden kollektivt den ekspertise og kompetence, der er nødvendig for at miljømærkeordningen kan fungere på den mest effektive måde. De er endelig bedst placerede til at sikre, at de af ordningen berørte parter inddrages, og at ordningens gennemførelse er gennemsigtig.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse/fornyelse

4 år fra den reviderede forordnings ikrafttrædelse.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 Ikke-obligatoriske udgifter

5.2 Opdelte bevillinger

5.3 Indtægtstype

Ikke relevant.

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

- *Tilskud til samfinansiering med andre offentlige tilskudsydere.*
- *Skal EF-støtten helt eller delvis tilbagebetales, hvis foranstaltningen giver det tilsigtede resultat?*

Nej. Formålet hermed er at fremme oprettelse af en organisation med almennyttigt formål.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (fastlæggelse af gennemsnitsomkostningerne pr. enhed)

Foranstaltningen består i at oprette Den Europæiske Miljømærkeorganisation som fastsat i den reviderede forordning om miljømærke samt at igangsætte dens virksomhed.

Denne organisation vil blive en international sammenslutning af de nationale ansvarlige miljømærkeorganer, der blev oprettet af medlemsstaterne ifølge artikel 9 i forordning (EØF) nr. 880/92.

Omkostningerne ved denne foranstaltning vil blive finansieret over fællesskabsbudgettet med følgende satser:

- 70% for det 1. år (1998)
- 70% for det 2. år (1999)
- 50% for det 3. år (2000)
- 30% for det 4. år (2001).

Den supplerende finansiering vil komme fra de ansvarlige miljømærkeorganer.

Der er ikke fastsat nogen yderligere fællesskabsfinansiering efter det fjerde år.

EMO forventes at blive selvfinansierende på længere sigt med de gebyrer, der indløber fra tildeling af miljømærker. Udførelsen af de mandater, som Kommissionen vil give, samt EMO's generalomkostninger skal finansieres med de 50% af årsgebyrer fra miljømærker, som EMO skal modtage fra de ansvarlige organer.

De ansvarlige organer skal varetage eventuelle eksterne behov for yderligere finansiering efter det 4. år.

Beregningerne er baseret på følgende formodninger. EMO vil koordinere arbejdet med fastsættelse af miljømærkekriterier og afprøvningskrav gennem nedsættelse og styring af ad hoc-arbejdsgrupper for de forskellige produktgrupper, der behandles, og ved at tilrettelægge og fremme livscyklusstudier. I begyndelsen vil EMO desuden skulle fastlægge sine metode- og proceduremæssige regler.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Fordeling	År 1 1998	År 2 1999	År 3 2000	År 4 2001	I ALT
Oprettelses- og driftsomkostninger for EMO	1.800.000	1.500.000	1.500.000	1.500.000	6.300.000
Livscyklusanalyse og vurderings-/afprøvningskrav	800.000	800.000	500.000	500.000	2.600.000
TOTAL	2.600.000	2.300.000	2.000.000	2.000.000	8.900.000
Fællesskabets bidrag	1.820.000 (70%)	1.610.000 (70%)	1.000.000 (50%)	600.000 (30%)	5.030.000 (56,5%)

Udtrykt i ECU, faste 1996-kurser.

7.3 Vejledende forfaldsplan for bevillingerne

	1998	1999	2000	2001	I ALT
Forpligtelsesbevillinger	1.820.000	1.610.000	1.000.000	600.000	5.030.000
Betalingsbevillinger					
1998	1.290.00				
1999		1.510.00			
2000			1.215.00		
2001				790.00	
2002					190.00
2003					35.00
TOTAL					5.030.00

Udtrykt i ECU, faste 1996-kurser.

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG (OG FORVENTEDE RESULTATER HERAF)

- *Specifikke planlagte kontrolforanstaltninger*

Den påtænkte finansiering af EMO vil blive underlagt alle efterprøvningskrav og andre kontraktmæssige betingelser, der gælder for Fællesskabets finansielle bidrag.

Der vil desuden blive anvendt følgende specifikke foranstaltninger:

- alle kontrakter på over 10 000 ECU for undersøgelser, tjenester, rådgivning og indkøb vil blive udbudt i offentlig licitation
 - åbne udbud offentliggøres i EFT for kontrakter på over 50 000 ECU
 - begrænsede udbud baseret på lister fra 'opfordring til at udvise interesse' i andre tilfælde
- refundering af deltagelse i møder bør kun accepteres ved forevisning af passende dokumentation. Denne dokumentation skal kunne stilles til rådighed for Kommissionen
- EMO skal hvert år forelægge Kommissionen en detaljeret finansieringsrapport. Kommissionen kan systematisk foretage check på grundlag af denne rapport i EMO's kontorer. Kommissionens godkendelse af rapporten er en betingelse for betalinger.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- *Specifikke mål*

Målet er at sikre, at EF-miljømærkeordningen fungerer som den skal.

Det endelige mål er forbedring af miljøet. Miljømærket er baseret på markedskræfterne. Resultaterne vil afhænge af markedets respons på miljømærkets stadig større synlighed.

Som reference for vurdering af denne foranstaltning kan anvendes antallet af de produktgrupper, for hvilke der opstilles eller revideres kriterier. Der sættes derfor følgende mål:

<u>År</u>	Antal produktgrupper, for hvilke der fastsættes eller revideres miljømærkekriterier (pr. år)
1998	5
1999	10
2000	15
2001	15

Det indikative tal på fem produktgrupper pr. år udgør et gennemsnit baseret på de hidtil opnåede resultater fra EF's miljømærkeordning. Der er faktisk inden for de sidste tre år (1993-96) blevet oprettet 11 nye produktgrupper, og én er blevet fornyet for anden gang. Til denne kritiske masse af allerede fastlagte produktgrupper skal føjes mulige nye produktgrupper, der er opstået fra de 11 tekniske undersøgelser, der i øjeblikket udføres af Kommissionen og de ansvarlige organer. Alle produktgrupper vil desuden regelmæssigt blive revideret ifølge de forskellige kriteriers gyldighedsperiode.

- *Målgruppe*

Den direkte målgruppe for disse foranstaltninger er de ansvarlige miljømærkeorganer. Disse er neutrale og uafhængige organer, hvortil interessegrupper har adgang gennem EF-ordningen. Forbrugere og miljø-NGO'er, industrisammenslutninger, detailforhandlere og fagforeninger vil drage nytte af EMO's oprettelse derved at de kan bidrage gennem det med at definere mønstre for bæredygtigt forbrug.

EF-borgerne er dem, der i sidste instans vil få fordelene af en bedre miljøkvalitet.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

- *Behovet for EF-støtte*

EF-miljømærkeordningen er et led i en større strategi, der skal fremme bæredygtig produktion og forbrug. Formålet med bæredygtigt forbrug er at reducere eller begrænse virkningerne af forbruget på miljøet. Med dette mål består strategien i at fremme miljøbevidste adfærdsmønstre, navnlig ved at identificere og fremme 'grønne' produkter.

Fællesskabets miljømærkeordning har i den senere tid gjort væsentlige fremskridt. Der er nu offentliggjort miljømærkekriterier for 11 produktgrupper, og der er blevet tildelt miljømærke til 45 produkter.

Der har imidlertid været visse vanskeligheder med forordningens gennemførelse, og der er behov for at forbedre og forenkle approachen, metoderne og arbejdsprocedurerne for at gøre ordningen mere effektiv.

Opstilling af miljømærkekriterier går stadig hurtigere, men miljømærkets synlighed på det europæiske marked er stadig ringe. Ordningen burde nu være mere rutinemæssig og effektiv, og der bør gøres en indsats for at koncentrere miljømærkets fremme hos forbrugere, detailforhandlere og fabrikanter.

Det er for tidligt at vurdere EF-ordningens markedsvirkninger, da Fællesskabets miljømærke endnu ikke er blevet tilstrækkelig synligt på markedet, fordi det stadig befinder sig på et tidligt udviklingsstadium.

I øjeblikket er de procedurer, der gælder for fastsættelse af miljømærkekriterier dem, der er fastsat for EU-lovgivning ifølge de gennemførelsesbeføjelser, der er givet Kommissionen. Et rådgivende forum er desuden involveret i forløbet, og de ansvarlige organer er inddraget derved, at de kan tage initiativ til at indlede proceduren for fastsættelse af kriterier.

Hidtil har erfaringen vist, at denne fremgangsmåde er for indviklet, forudsætter at Kommissionen inddrages og har ansvar i normalt yderst specialiseret teknisk arbejde og generelt ikke har det egnede grundlag for den langsigtede udvikling af miljømærkeordningen.

Ifølge den reviderede miljømærkeforordning overføres ansvaret for fastsættelse af miljømærkekriterier fra Kommissionen til et uafhængigt organ, EMO. EMO vil få form af en international sammenslutning af ansvarlige organer. EMO's lancering afhænger af de organers initiativ, der bør være medlemmer af den pågældende sammenslutning.

Finansiering af EMO's oprettelse og dens første års arbejde er en anstødssten for dens lancering. Det forudses, at EMO i sine første leveår ikke vil få betydelige indtægter fra gebyrerne ved tildeling af miljømærker. EMO's fællesskabsrelevans med henblik på den reviderede miljømærkeordning berettiger EF-finansiering i de første 4 driftsår. De ansvarlige organer vil skulle sikre den yderligere finansiering.

- *Valg af støtteform*

Det foreslås derfor at oprette en Europæiske Miljømærkeorganisation (EMO), der skal fastsætte og ajourføre miljømærkekriterierne og de hertil hørende vurderings- og efterprøvningskrav samt koordinere de ansvarlige organers virksomhed. EMO vil være en privat international sammenslutning af de ansvarlige miljømærkeorganer. Kommissionen vil fremme oprettelsen af EMO. EMO vil handle efter mandat fra Kommissionen.

EMO vil handle som koordinator mellem de ansvarlige organer og kræver ikke oprettelse af bekostelige nye og udviklede strukturer.

Den foreslåede fremgangsmåde er derfor parallel til 'den nye fremgangsmåde' for europæisk teknisk standardisering og EMO's rolle vil derfor ligne den, som Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) spiller.

EMO's specifikke tekniske opgaver vil hovedsagelig vedrøre styring og koordinering af undersøgelser med henblik på at udvikle eller ajourføre miljømærkekriterier for de forskellige produktgrupper. Undersøgelserne vil blive udført efter mandat fra Kommissionen og med bistand fra tekniske konsulenter.

Der vil blive nedsat specifikke ad hoc-arbejdsgrupper til udarbejdelse af miljømærkekriterier for hver produktgruppe. EMO vil på de forskellige stadier af undersøgelserne aktivt inddrage de berørte parter (dem der direkte eller indirekte berøres af mandatet) og sikre, at alle relevante interessegrupper er ligeligt inddraget heri, det være sig industrien, herunder SMV og håndværk gennem deres fagorganisationer, fagforeninger, detailforhandlere, importører, miljøbeskyttelsesgrupper og forbrugere.

Der skal opstilles et specifikt arbejdsprogram med tilhørende tidsplan med navnlig følgende stadier:

- a) markedsundersøgelse
- b) livscyklusanalyse (der omfatter følgende trin: definition af mål anvendelsesområde, oversigtsanalyse og vurdering af virkninger) samt forbedringsanalyse
- c) forslag til kriterier.

Hver fase og hvert trin skal afsluttes med mindst et møde i ad hoc-arbejdsgruppen for at drøfte resultaterne og give videre retningslinjer. Der udarbejdes et arbejdsrapport med hovedresultaterne af hver fase, som uddeles til deltagerne i passende tid før mødet i ad hoc-arbejdsgruppen.

Den hidtidige erfaring med miljømærkeordningen viser tydeligt, at tidshorizonten for udvikling af en fuldstændig livscyklusanalyse (LCA) er 12-14 måneder. For hver undersøgelse skal der regnes med fire møder i ad hoc-arbejdsgruppen efterfulgt af to plenarmøder i EMO for at drøfte og eventuelt godkende miljømærkekriterierne. Som tommelfingerregel for omkostningerne ved en fuldstændig LCA kan der formodes et gennemsnit på 100 000 ECU.

Driftsomkostningerne ved at køre ordningen skal tage hensyn til det forhold, at EMO skal mødes mindst fire gange om året i plenarmøde. Organisationen skal bistås af et permanent sekretariat, der mindst består af: en direktør, en assistent, en informationsmedarbejder og en sekretær.

Af institutionelle og praktiske årsager ses der ikke noget alternativ for at imødekomme formålene med revisionen af forordning (EØF) nr. 880/92.

Muligheden af at give opgaven med at fastsætte miljømærkekriterier til Det Europæiske Miljøagentur er blevet overvejet. Den er udtrykkelig anført i artikel 20 i forordning (EØF) nr. 1210/90 af 7. maj 1990 om oprettelse af Agenturet. Denne mulighed forekommer imidlertid ikke at være den bedst egnede løsning af en række grunde.

Rådet vedtog forordningen om oprettelse af Agenturet i 1990. Da miljømærkeordningen imidlertid blev oprettet i 1992, var det klar, at grundet de velkendte vanskeligheder med at vælge dets sæde ville Agenturet først blive arbejdsdygtigt lang tid senere. Derfor besluttede Rådet i 1992 at tilrettelægge miljømærkeordningen på et andet grundlag og fjernede enhver henvisning til Agenturets inddragelse, som oprindeligt anført i Kommissionens forslag. Rådet har ligeledes gjort ordningen mere decentraliseret i gennemførelsen ved at inddrage de nationale ansvarlige organer på alle gennemførelsesstadier.

Som følge heraf blev der oprettet nationale ansvarlige organer, som nu arbejder i de fleste medlemsstater. Disse organer er blevet tæt knyttet til det tekniske arbejde med at forberede miljømærkekriterierne. De besidder nu kollektivt de tekniske strukturer og ekspertise til at køre fællesskabsordningen.

Agenturet har hverken denne struktur eller erfaring. Agenturets beslutningstagningsprocedur forekommer desuden ikke at være egnet til at vedtage miljømærkekriterier. Endelig er den mulighed, der blev givet Rådet i forordning (EØF) nr. 1210/90 for at fastlægge yderligere opgaver for Agenturet, herunder miljømærkekriterier, senest to år efter forordningens ikrafttrædelse, ikke blevet udnyttet på grund af forsinkelsen i udviklingen af EMA's internationale aktiviteter.

Der findes endelig ikke noget andet organ, der er egnet til at styre EF-ordningen. Miljømærkeordningen giver ikke mulighed for løsninger baseret på simpel gensidig anerkendelse (kriterierne skal rent faktisk være identiske i alle 15 medlemsstater for ikke at forvirre forbrugerne) eller fuldstændig privatisering (mærket ville ikke forhindre udspredelse af lignende nationale og/eller private ordninger).

- *Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen*

Der er usikkerhed om, hvorvidt EF-miljømærket bliver en succes og om de modtagne gebyrer. EMO-medlemmerne bør tilknyttes risikostyringen omkring ordningen ved at bidrage finansielt. De skal faktisk spille en stor rolle for at ordningen bliver en succes gennem opstilling af miljømærkekriterier og fremme af EF-miljømærket hos de berørte parter (forbrugerne, forhandlerne, industrien osv.)

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

I betragtning af foranstaltningen vil overvågningen blive udført af Kommissionen, der vil undersøge, om EMO fungerer er i stand til at udføre de opgaver, der er fastlagt i forordningen. Kommissionen vil undersøge og sammen med EMO vurdere, om ordningen fungerer tre år efter forordningens ikrafttrædelse.

Overvågning af foranstaltningen vil navnlig være vigtig med hensyn til de kvantitative aspekter. Den nye ordnings succes vil faktisk blive bedømt på basis af det stigende antal produktgrupper, der fastsættes af EMO. Et andet element til at bedømme ordningens effektivitet vil være synligheden af miljømærkede produkter på markedet. Forhandleres og distributørers stigende inddragelse i ordningen vil også være en indikator for ordningens overordnede succes.

Evalueringen af de kvalitative aspekter vil omhandle vurdering af foranstaltningens virkninger. Hovedelementerne, der vil blive taget i betragtning, vil være de europæiske 'forbrugeres adfærdsændring' og de europæiske 'fabrikanters adfærdsændring'. Navnlig vil forbrugernes bevidsthed om og deres forståelse af EF-miljømærkeprogrammet blive undersøgt. Fabrikanternes potentiale i form af ændring forårsaget af en stigende accept af ordningen vil blive yderligere analyseret.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (Sektion III, del A i budgettet)

10.1 Indebærer foranstaltningen en forøgelse af Kommissionens personale?

Der forventes ingen forøgelse af Kommissionens personale i forbindelse med miljømærkevirkning. Derimod skulle der være mulighed for omplacering til bevidstgørelsesvirksomhed og anden fremmede aktivitet. Personalet i øjeblikket (5 A-fuldtidsansatte og 1 A-deltidsansat, 1 A hjælpeansat, 1 B-ansat og 2 C-ansatte) vil ikke længere være nødvendigt med den nye ordning til opgaver, der er direkte forbundet med forordningens gennemførelse.

Efter overgangsperioden vil en del af det personale, der i øjeblikket arbejder med miljømærkeordningen, derfor kunne omplaceres til aktiviteter i forbindelse med fremme og udvidelse af ordningen samt overvågning af den nye organisation EMO's virksomhed. Der vil blive behov for 2 A-ansatte og 1 C-ansat til den reviderede EF-miljømærkeforordning.

Stillingstype		Styringspersonale		Kilde		Varighed
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Eksisterende ressourcer i det pågældende GD eller afdeling	Yderligere ressourcer	
Fastansatte og hjælpeansatte	A	2		6 + 1		12 mdr.
	B			1		
	C	1		2		
Andre ressourcer						
I alt		3		9+1		

10.2 Samlede finansielle virkninger af yderligere personale og

10.3 Forøgelse af andre administrationsudgifter som følge af foranstaltningen

Der forventes ingen finansielle virkninger i forbindelse med yderligere personale eller andre administrationsudgifter.

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, HERUNDER NAVNLIG SMÅ OG MELLEMLIGE VIRKSOMHEDER

Forslagets betegnelse:

Revision af Rådets forordning om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke.

Dokumentets referencenummer:

(endnu ikke givet)

Forslaget

1. *Hvorfor er der, under hensyntagen til nærhedsprincippet, behov for EF-lovgivning på dette område, og hvad er de vigtigste målsætninger?*

Dette forslag sigter mod at forbedre den allerede gældende forordning. Formålet med det er at revidere og styrke EF's miljømærkeordning.

Berettigelserne for en sådan ordning på fællesskabsplan er:

- behovet for at begrænse og på længere sigt fjerne spredningen af nationale ordninger, der medfører risiko for forvridding på det indre marked
- en fællesskabsordnings muligheder for at vejlede forbrugerne til at vælge mere miljøvenlige produkter ved hjælp af markeds kræfterne, og følgelig med positive virkninger for disse produkters udformning, fremstilling og markedsføring.

Virkninger for virksomhederne

2. *Hvem påvirkes af forslaget?*

Alle virksomheder, der fremstiller produkter, om omfattes af forordningens anvendelsesområde, berøres potentielt af forslaget. Ordningen er imidlertid frivillig og indebærer således ikke direkte eller strenge begrænsninger for virksomhederne.

Der er ikke noget område, der specielt påvirkes.

3. *Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe for at overholde forslaget?*

Foranstaltningerne vil afhænge af de specifikke kriterier, der vil blive fastlagt for produktgrupper

4. *Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?*

Miljømærket skal fremme og udnytte virksomhedernes bestræbelser på at markedsføre produkter, der har færre miljøvirkninger. I denne forbindelse kan miljømærket fremme udvikling af ny teknologi og muliggøre en bedre udnyttelse af omkostningerne i forbindelse med udvikling og fremstilling af mere miljøvenlige produkter.

5. *Indeholder forslaget foranstaltninger, som går ud på at tage hensyn til små og mellemstore virksomheders særlige situation (begrænsede eller afvigende krav osv.)?*

Specifikke foranstaltninger skal fremme SMV's deltagelse i dette frivillige system:

- nedsatte gebyrer
- høringsprocedurer, hvori SMV kan deltage
- krav om afprøvning og kontrol, der er tilpasset SMV's muligheder.

Høring

6. *Liste over organisationer, som er blevet hørt om forslaget, og som har fremført særlige synspunkter.*

For så vidt angår industrien i Europa er UNICE og USAPME blevet hørt vedrørende retningslinjerne for revisionen af forordning (EØF) nr. 880/92.

ISSN 0254-1459

KOM(96) 603 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

14 10 08

Katalognummer: CB-CO-96-719-DA-C

ISBN 92-78-13911-4

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg